

2 Timotei 1:1

1. Pavel, apostol. Vezi 1 Timotei 1:1.

Prin voia lui Dumnezeu. Compară cu expresia „prin porunca lui Dumnezeu” (1 Timotei 1:1). Pavel n-a uitat niciodată îndemnul Duhului de a-și schimba viața și felul cum a devenit apostol (vezi Galateni 1:15–17). Această chemare directă a lui Dumnezeu a constituit izvorul curajului și al mângâierii sale în momentele când apăreau probleme în lucrare.

Făgăduința vieții. Adică atât mântuirea veșnică, de care fiecare credincios nădăjduiește să aibă parte în lumea viitoare (vezi Ioan 3:16; 1 Timotei 6:19), cât și o viață nouă, de neprihănire, putere, și pace, pe acest pământ (vezi 1 Ioan 5:12). Apropiindu-se de clipa morții, nădejdea vieții veșnice era cât se poate de prețioasă pentru Pavel. Împăratul roman putea să-i ia viața aceasta, dar nu putea să-i ia pacea și să-l lipsească de răsplătirea sa veșnică (vezi Matei 10:28).

În Hristos Isus. O expresie favorită a lui Pavel, care pe bună dreptate ar putea fi numită motto al său (compară cu Romani 9:1; 12:5; 16:7; 2 Corinteni 1:21; 2:14, 17; 5:17; 12:2; 1 Tesaloniceni 4:16; 1 Timotei 2:7; etc.).

2 Timotei 1:2

2. Către Timotei. Pentru o scurtă schemă biografică, vezi Faptele Apostolilor 16:1.

Iubitul meu copil. Pavel folosește această exprimare afectuoasă deoarece el îl hrănise spiritual pe Timotei (vezi 1 Timotei 1:2).

Har, îndurare și pace. Vezi 1 Timotei 1:2.

De la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Isus. Vezi Romani 1:7.

2 Timotei 1:3

3. Mulțumesc lui Dumnezeu. În loc de a se plânge sau a se compătimi deoarece lăncezea în temnița romană, Pavel re trăiește amintirile plăcute despre unii tovarăși iubiți. În timp ce unii se plâng de inconveniențe și greutăți, oamenii cu adevărat mari sunt recunoscători pentru momentele plăcute ale vieții.

Moși strămoși. Pavel este recunoscător pentru severa educație religioasă dată de părinții săi. Familia lui era loială față de principiile sectei stricte a fariseilor, după cum se reflectă în educația sa fariseică primită la Ierusalim. Pentru o discuție mai detaliată a familiei lui Pavel, vezi Note Adiționale la Faptele Apostolilor, Nota 2.

Cuget curat. [„Conștiință curată”]. Chiar dacă împăratul roman Nero îi pedepsea cu severitate pe creștini din cauza religiei lor, Pavel îi putea sluji lui Dumnezeu cu o conștiință curată, deoarece se închina la același Dumnezeu ca și strămoșii săi – nu călcase nici o lege. Viața lui fusese trăită în „cuget curat”, chiar dacă comisese unele fapte reprobabile (vezi 1 Timotei 1:13).

2 Timotei 1:4

4. Lacrimile tale. Prezbiterii din Efes de asemenea au vărsat lacrimi când s-au despărțit de Pavel la Milet, crezând „că nu-i vor mai vedea fața” (vezi Faptele Apostolilor 20:17, 36–38). Această gingașă prietenie din partea conlucrătorilor mai tineri și mai bătrâni este un model de relație pe care toți pastorii și slujitorii Evangheliei ar trebui să-l imite.

2 Timotei 1:5

5. Îmi aduc aminte. Dovezi textuale favorizează exprimarea „mi s-a adus aminte”. Poate că Pavel tocmai primise o scrisoare de la Timotei sau poate un călător trecuse prin Roma și îi povestise lui Pavel lucruri bune despre Timotei.

Credința ta neprefăcută. Vezi 1 Timotei 1:5.

Întâi. Pavel compară bogatul fundal religios al familiei lui Timotei cu al său (v. 3). Ambele familii

proveneau dintr-o spiță de israeliți sinceri și acum continuau închinarea la același Dumnezeu în cadrul creștinismului. Nu se face o paralelă deplină între Pavel și Timotei, dar implicația e clară – Pavel aștepta acum execuția din cauza credinței sale creștine, aceeași credință pe care o împărtășea și Timotei. Ce îl aștepta pe Timotei, nu știa nici unul din ei, dar Pavel s-a folosit de această ultimă ocazie pentru a-l îndemna să trăiască nobil, ca un adevărat serv al lui Dumnezeu (vezi cap. 2:1–13).

Lois. Nu mai ne sunt date și alte informații cu privire la această nobilă femeie.

Eunice. Gr. Eunike, „biruind bine”, „o bună victorie” (vezi Faptele Apostolilor 16:1). Pavel scoate în evidență influența acestor două femei creștine, deoarece tatăl său, care probabil murise pe când Timotei era un băiețel, era grec și se poate să fi fost indiferent față de adevăratul Dumnezeu.

Sunt încredințat. Adică apostolul era încredințat de autenticitatea consacrării lui Timotei și de darurile lui spirituale încă înainte de hirotonirea sa, iar slujirea acestui tânăr îndreptăța încrederea pe care o avusese Pavel. „Credința” sinceră a bunicii și a mamei lui îl influențase pe Timotei încă din copilărie, dar „credința” înaintașilor nu putea să-l mântuiască pe Timotei. Membrii bisericii din generațiile mai tinere nu se pot încrede doar în simpla cunoștință a Evangheliei, pentru mântuirea lor; ea trebuie să devină o „credință” personală, care aduce curaj și pace zi de zi.

2 Timotei 1:6

6. De aceea. Adică apostolul este bine încredințat, pe când se găsește în temnița romană, că bisericile din Asia sunt în mâni competente și că actuala credință a lui Timotei constituie o temelie puternică pentru problemele serioase din viitor.

Îți aduc aminte. Îndemnurile delicate ale apostolului au fost fără îndoială o mare sursă de încurajare pentru tânărul Timotei. Cuvintele acestea respiră încredere și prietenie gingașă.

Înflăcărezi. Gr. anazopureo, „a reînnoi flacăra”. Afirmția aceasta nu sugerează în mod necesar că sânguința și curajul lui Timotei erau slăbite; ci aceasta este metoda lui Pavel de a-l lăuda pe Timotei pentru serviciul eficient din trecut și de a-l provoca să continue la fel. Din cauză că Pavel era acum forțat să-și părăsească postul de conducere din Asia Mică, Timotei urma să se ridice cu o nouă înflăcărare și să ia asupra sa răspunderi și mai mari.

Darul. Vezi 1 Timotei 4:14.

Punerea mâinilor mele. Vezi 1 Timotei 4:14.

2 Timotei 1:7

7. Frică. Gr. deilia, „lașitate”, „timiditate”. Creștinismul autentic nu produce oameni lași, iar acest lucru se poate observa cel mai bine prin viața lui Hristos și a lui Pavel. Nici un laș nu ar fi scris o astfel de epistolă aflându-se în umbra sabiei călăului.

Putere. Gr. dunamis, „tărie”, „capacitate” (vezi Luca 1:35; 1 Corinteni 4:20); de aici a derivat cuvântul nostru „dinamită”.

Dragoste. Vezi 1 Corinteni 13:1. Iubirea este o calitate care trebuie să însoțească „puterea”, ca nu cumva aceasta să fie folosită cu asprime, fără amabilitate. Domnul Isus este un exemplu izbitor de putere împletită cu iubire.

Chibzuință. [„Minte sănătoasă”, KJV]. Adică bunul simț care îi ferește pe creștinii credincioși de capcanele fanatismului și ale practicilor eretice.

2 Timotei 1:8

8. Să nu-ți fie rușine dar. În limba greacă se înțelege de aici că Timotei nu se rușinase până atunci. Pavel îi poruncește aici credinciosului său tovarăș să nu se rușineze niciodată. Astfel de expresii de încredere îi motivează pe lucrătorii mai tineri la realizări și mai nobile.

Mărturisirea Domnului nostru. Adică mărturisirea creștină despre Isus Hristos, care pentru neamuri era „o nebunie” și pentru Iudei „o pricină de poticnire” (vezi 1 Corinteni 1:23,25).

Întemnițatul. Cuvântul acesta este o dovadă în plus că Pavel a scris această epistolă pe când se afla în temnița romană (vezi p. 325).

Sufere împreună. [„Fii părtaș al suferințelor”, KJV]. Gr. sugkakopatheo, „a suferi răul împreună”, „a suferi împreună rușinea”.

Pentru Evanghelie. Pavel fusese înjosit public din cauza Evangheliei; orice altceva mai puțin decât deplina împărtășire cu suferințele lui Pavel, în public și în particular, ar fi fost lașitate (vezi v.7). Apostolul înțelegea bine că puterile răului îl urmăresc fără încetare pe fiecare copil al lui Dumnezeu și că înainte de coroană trebuie să fie mai întâi ocara și înțelegerea greșită din partea celorlalți (vezi cap. 3:12).

Puterea lui Dumnezeu. Numai harul lui Dumnezeu poate să-l întărească pe credincios în lupta împotriva tentațiilor plăcute la înfățișare și în suferințele aduse de vrăjmașul sufletelor (vezi Romani 1:16; 1 Corinteni 1:18).

2 Timotei 1:9

9. Ne-a mântuit. [„Care ne-a mântuit”, KJV]. Versetele 8–11 trebuie socotite o unitate. Numai „puterea lui Dumnezeu” poate să-i salveze pe oameni din obiceiurile lor păcătoase. Atâta vreme cât își supun voința lui Dumnezeu, mântuirea lor e sigură (vezi Mat. 1:21).

Chemat. Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie mântuiți (vezi 1 Timotei 2:4). Totuși sunt mulți care refuză oferta lui Dumnezeu (vezi Matei 23:37).

Cu o chemare sfântă. Sau „la o chemare sfântă”. Adică la o viață ireproșabilă. Compară cu Romani 1:7.

Nu pentru faptele noastre. [„Nu după faptele noastre”, KJV]. Adică nu pe temeiul „faptelor noastre”. Mântuirea prin credință este una din învățăturile fundamentale ale Evangheliei, pe care și Pavel o subliniază în mod deosebit, din cauza încrederii înșelătoare a iudeilor în puterea mântuitoare a „faptelor legii” (vezi Galateni 2:16; Romani 3:19–24; Romani 10:1–4; Efeseni 2:8, 9; Tit 3:5). Omul nu are nimic de oferit lui Dumnezeu ca temei al mântuirii sale; fără îndurarea oferită fără plată de către Dumnezeu, el este neajutorat.

După hotărârea Lui. [„După propriul Sa intenție”, KJV]. Chiar datorită naturii iubirii (vezi 1 Ioan 4:9, 10), Dumnezeu a luat inițiativa de a-i mântui pe păcătoși prin darul Fiului Său, „Isus Hristos”. Pentru o discuție mai detaliată a planului lui Dumnezeu, vezi Romani 8:28–30; Efeseni 1:3–11.

Harul. Vezi Romani 1:7; 3:24; 1 Corinteni 1:3. Iubirea lui Dumnezeu, revărsându-se fără de încetare asupra păcătoșilor lipsiți de merite, îl invită pe fiecare om să accepte mântuirea prin Hristos (vezi Romani 3:23, 24; Efeseni 2:4–10).

Înainte de veșnicii. [„Înainte de a fi început lumea”, KJV]. Gr. pro chronon aionion, „înainte de timpuri veșnice”, adică înainte de istoria acestui pământ. În preștiința Sa Dumnezeu era pregătit să întâmpine tragedia și criza păcatului înainte ca el să fi pătruns în lumea noastră (vezi Romani 16:25, 26; Matei 25:34; 1 Corinteni 2:7). Datorită atotștiinței Sale, lui Dumnezeu îi sunt la fel de cunoscute și trecutul, și prezentul, și viitorul; nici un eveniment de pe acest pământ nu-L poate surprinde. Știind că păcatul avea să fie un atac al ființelor create împotriva autorității Sale și astfel împotriva caracterului Său, Dumnezeu a fost întotdeauna pregătit să-Și demonstreze iubirea și sinceritatea nu numai înaintea unui univers fără de păcat, ci și înaintea celor care disprețuiseră iubirea divină. Vezi Ioan 1:14; 3:16; Romani 5:5–10.

2 Timotei 1:10

10. Descoperit. Este vorba de „hotărârea și harul” lui Dumnezeu (v. 9), clar descoperite în Isus Hristos. Oamenii își fac o părere despre Dumnezeul nevăzut prin ceea ce văd la Isus. Datorită slujirii vindecătoare a lui Hristos și a soliilor Lui de încurajare și speranță, ei știu acum care este atitudinea lui Dumnezeu față de suferință. Prin dragostea statornică a lui Isus omul poate să măsoare grija duioasă pe care

Dumnezeu o are față de omenire.

Arătarea. Gr. epiphaneia, „arătare”, „manifestarea vizibilă” (vezi 1 Timotei 6:14). Aceasta este singura dată în Noul Testament când cuvântul epiphaneia se referă la prima venire a Domnului Hristos. În toate celelalte cazuri cuvântul face referire la a doua Sa venire (vezi 2 Tesaloniceni 2:8; 1 Timotei 6:14; 2 Timotei 4:1, 8; Tit 2:13).

Mântuitorului. Gr. soter, „eliberator”, cuvânt folosit adesea în vechime pentru zei, oameni de stat și generali. Totuși, numai Isus Hristos a adus eliberare adevărată unei lumi legată în lanțurile păcatului.

Nimicit. [„Desființat”, KJV]. Gr. katargeo (vezi Romani 3:3). Când Hristos a înviat din mormânt s-a manifestat o putere mai tare ca „moartea”. Hristos oferă aceeași putere asupra „morții” tuturor celor care primesc planul de mântuire. Astfel „moartea” nu mai este ceva de temut.

La lumină. Venirea lui Isus Hristos și mesajul Său de eliberare din păcat și de biruință asupra morții sunt comparate aici cu ivirea unei zile, după o noapte întunecată. Într-adevăr, Isus Hristos este „lumina” oamenilor (vezi Ioan 1:4). În timp ce Pavel aștepta să fie executat, „lumina” făgăduințelor lui Dumnezeu cu privire la „viață și nemurire” aducea sufletului său o pace triumfătoare.

Viața. Vezi Ioan 1:4; 3:16. Aceasta este cu adevărat o nădejde pentru o lume care vede moartea ca pe o taină întunecată. Făgăduința vieții dă bucurie și sens călătoriei trecătoare pe acest pământ. În locul zădărnicii ea aduce sens; în locul disperării ea aducea voie bună.

Neputrezirea. [„Nemurirea”, KJV]. Sau „incoruptibilitatea”, adică viața care nu se va sfârși niciodată (vezi Romani 2:7). Pavel se referă aici la învierea fizică și la viața în trup a celor răscumparați pe noul pământ.

Evanghelie. Ea era obiectul celei mai distinse atenții a lui Pavel și sursa curajului și păcii sale. Ținând cont de foloasele Evangheliei, Pavel și Timotei nu erau rușinați de ceea ce predicau (vezi v. 8).

2 Timotei 1:11

11. Propovăduitorul. Vezi 1 Timotei 2:7.

Apostolul. Pavel pretinde titlul acesta deoarece chiar Isus l-a chemat la slujire (vezi 1 Corinteni 15:8, 9). În ce privește înțelesul cuvântului „apostol” vezi Marcu 3:14; Faptele Apostolilor 1:2.

Pus. [„Numit”, KJV]. Adică de Dumnezeu (vezi 1 Timotei 1:1; 2:7).

Învățător. Acest cuvânt completează întreita concepție a lui Pavel cu privire la responsabilitatea sa de slujitor.

Al Neamurilor. Dovezile textuale favorizează omiterea acestor cuvinte. Totuși, așa cum scria la 1 Timotei 2:7, Pavel era trimis la Neamuri ca apostol special al lor (vezi Faptele Apostolilor 9:15; Romani 11:13; 15:16; Galateni 1:15, 16; 2:7, 8; Efeseni 3:8; 1 Timotei 2:7).

2 Timotei 1:12

12. Sufăr. Din cauza propriei sale suferințe îndurate din cauza Evangheliei, Pavel îl putea îmbărbăta pe Timotei să rabde suferința.

Aceste lucruri. E vorba despre culmea umilinței. Pavel fusese acuzat de acte criminale împotriva Imperiului Roman.

Nu mi-e rușine. [„Nu sunt rușinat”, KJV]. Chiar dacă avea de întâmpinat dezonoarea executării ca un criminal și batjocora unui imperiu, încrederea lui Pavel în solia pe care o predica îi înviora spiritul și-i întărea curajul. Același fel de noblețe a oțelit și inima curajoșilor evrei când au avut de întâmpinat furia regelui Babilonului (vezi Daniel 3:16–18); Hristos de asemenea, întâmpinând ocară crucii, a dat universului un exemplu de încredere în providența Tatălui.

Știu. Pavel este convins de grija lui Hristos pentru binele său, și mărturia sa dă pe față recunoștința lui pentru aceasta.

Crezut. Forma verbului grecesc scoate în evidență faptul că încrederea exista în viața lui Pavel încă de dinainte și continua și în prezent. El își păstrase credința chiar în mijlocul neplăcutei experienței de a fi tratat ca un criminal de rând. Dumnezeu nu așteaptă ca oamenii să se încreadă în El orbește. El a dat fiecărui om dovezi suficiente pe care să-și bazeze încrederea. Recunoașterea acestor dovezi ale providenței lui Dumnezeu oferă bucurie vieții.

Încredințat. Sau „convins”.

Să păzească. Literal propoziția sună astfel „să păzească depozitul meu până în ziua aceea” (compară cu 1 Timotei 6:20; 2 Timotei 1:14). Comentatorii se întrebă dacă aici Pavel se referă la ceva ce îi încredințase lui Hristos sau la ceva ce Hristos îi încredințase lui. Prima opinie este că mântuirea personală a lui Pavel, caracterul și viitorul său sunt lucrurile pe care Hristos le va păzi cu credincioșie până la ziua învierii, când sfinții adormiți vor fi aduși la viață. Chiar dacă moartea îi ascunde pe oameni de ochii celorlalți, Hristos a însemnat mormintele tuturor celor care într-o zi vor primi darul vieții veșnice.

Cei care susțin a doua părere nu cred că Pavel ar folosi aceleași cuvinte ca și în 1 Timotei 6:20 și 2 Timotei 1:14, dar cu alt sens. În pasajele amintite este clar ce i se încredințează lui Timotei ca slujitor al Evangheliei. Comentatorii acești susțin că Pavel îi împărtășește aici lui Timotei încrederea că deși el va muri în curând, răspândirea Evangheliei nu va înceta, și că Hristos poate să păzească mărturia creștină până ce sarcina va fi împlinită. Alții ca Timotei vor primi însărcinarea care îi fusese dată lui Pavel. Deși moartea sa avea să fie o lovitură puternică pentru tinerele biserici, ele trebuiau să fie convinse, ca și Pavel, că Hristos încă trăiește și că poate să le împlinească în ele mai mult decât făcuse acest apostol.

Ziua aceea. Adică ziua când sarcina încredințată creștinilor va fi fost îndeplinită. Poate că Pavel se referă la „ziua aceea” când „viața și neputrezirea” (vezi v. 10) le vor fi oferite celor credincioși pentru că au păstrat curat ceea ce li se încredințase.

2 Timotei 1:13

13. Dreptarul. [„Forma”, KJV]. Gr. hupotuposis, „exemplu”, „țipar”, „model”, tradus „pildă” în 1 Timotei 1:16. Fiind unul din instrumentele lui Hristos prin care ceea ce i-a „încredințat” Pavel sau „moștenirea de adevăr” a lui (vezi 2 Timotei 1:12) va fi păzit în siguranță și transmis mai departe lumii, lui Timotei i se poruncește să proclame cu credincioșie Evanghelia, așa cum o auzise de la Pavel. Aici apostolul dă de înțeles că spusele lui erau inspirate de Dumnezeu (vezi cap. 3:16) și aveau aceeași autoritate ca și Vechiul Testament. Așadar ele nu trebuie să fie falsificate, ci păstrate ca model al adevărului Evangheliei.

Sănătoase. Gr. hugiaino, „a fi sănătos” (vezi 1 Timotei 1:10). Solia lui Pavel nu avea nici o eroare și prezenta cu credincioșie planul de mântuire al lui Dumnezeu. El declară că Evanghelia pe care o predica era adevărul (vezi Galateni 1:6–8).

Auzit de la mine. Pavel îl instruiseră bine pe Timotei cu privire la adevăr.

Credința și dragostea. Credința personală a lui Timotei n-ar fi putut avea o temelie mai bună. În plus, prezentarea darului mântuirii oferit de Dumnezeu trebuie să se realizeze în același spirit de iubire care Îl caracterizează pe Cel care mântuiește. Prezentată cu oricare alt spirit, predica lui Timotei ar fi fost o piedică în calea primirii Evangheliei.

2 Timotei 1:14

14. Lucrul acela bun ... păzește-l. Propoziția sună literal: „păzește depozitul excelent” (vezi 1 Timotei 6:20; 2 Timotei 1:12). Aici Pavel se referă la responsabilitatea lui Timotei ca slujitor al Evangheliei, încredințată lui atât de către oameni cât și de către Dumnezeu. O parte din „depozitul” acesta erau chiar cuvintele lui Pavel, pe care Timotei trebuia să le „păzească” (v. 13). Lucrarea lui Pavel era aproape încheiată; apostolul păzise adevărul neatins de vreo eroare doctrinală sau de întinare morală. Dar slujba care-i fusese încredințată lui Pavel, „depozitul” lui, era acum pusă pe umerii lui Timotei și ai altora. De aici

înainte ei urmau să fie păzitori ai comorii neprețuite a Evangheliei și la rândul lor să o transmită cu credincioșie altora.

Prin Duhul Sfânt. Adică Duhul Sfânt este agentul care-i face în stare pe oameni să împlinească sarcina predicării Evangheliei. Nu există limită în lucrarea și influența celor care își consacră voința scopurilor lui Dumnezeu. Duhul Sfânt devine tăria omului și este puterea nevăzută care stă în spatele progresului lucrării.

Locuiește. Puterea lui Dumnezeu devine aliată cu forțele vitale ale omului. Interiorul său este schimbat atunci când Îi îngăduie Duhului Sfânt să-i îndrepte viața sa. Compară cu Ioan 15:4–7 (vezi Ioan 14, 17; 1 Corinteni 6:19; Efeseni 3:16).

2 Timotei 1:15

15. Asia. Adică provincia romană Asia, având capitală orașul Efes (vezi Nota Suplimentară de la Faptele Apostolilor 16; vezi harta de la începutul Vol. VI. p. 33).

M-au părăsit. [„S-au îndepărtat de mine”, KJV]. Nu se știe nimic despre situația deosebită la care se face referire aici. Totuși, trebuie să fi fost un eveniment care cerea curaj și onoare din partea celor care mărturiseau că sunt creștini. Pavel simțea puternic această dezamăgire și știa că dacă toți colaboratori săi ar fugi din fața persecuției, lucrarea la care el se ostenise atât de mult s-ar prăbuși. Totuși încrederea în devoțiunea lui Timotei l-a încurajat pe Pavel și i-a oferit cadrul pentru porunca adresată tânărului misionar, de a sta tare și de a nu se rușina de Evanghelie (vezi v. 8). În plus, el trebuia să păzească triumfător „depozitul” sacru al adevărului (vezi v. 12) pe care îl primise de la Pavel și de la ceilalți apostoli (v. 14) în momentul convertirii.

Figel și Ermogen. Scriptura nu oferă alte informații cu privire la acești oameni și la fapta lor urâtă. Este tragic să fii amintit doar ca exemplu de ocară sau lașitate. Bărbații aceștia nu izbutiseră să păzească adevărul care le fusese încredințat.

2 Timotei 1:16

16. Onisifor. Literal, „cineva care aduce folos”. Nu se știe mai multe lucruri despre acest credincios sincer. Se pare că el nu-și făcuse de răs numele și că îi adusesese multă bucurie și încurajare lui Pavel într-un timp când alți membrii ai bisericii îl părăseau. Onisifor nu se rușinase de Evanghelie sau de ocară pe care ea i-o aducea lui Pavel. Unii cred că el era mort atunci, (1) pentru că aici și în cap. 4:19 Pavel se referă numai la „casa” lui și (2) pentru că în cap. 1:18 cuvintele „în ziua aceea”, înțelese în lumina v. 12 cap. 4:8, constituie o referire la a doua venire.

Mângâiat. [„Înviorat”, KJV]. Onisifor era ca o adiere de aer de munte pentru Pavel, care respira miasma temniței romane. În loc de a contribui la suferința lui Pavel, el îi aducea curaj, optimism și prietenie.

Nu i-a fost rușine. Onisifor este pus în contrast cu Figel și Ermogen și reprezintă un exemplu demn de urmat pentru Timotei (vezi v. 8).

Lanțul. Vezi Faptele Apostolilor 28:20.

2 Timotei 1:17

17. M-a căutat. Poate că Onisifor era un membru de vază al bisericii din Efes, probabil comerciant, călătorind cu afaceri la Roma. Totuși încercarea de a-l găsi pe Pavel era o acțiune riscantă, deoarece, după incendiul Romei, toți creștinii era suspecti.

Cu multă grijă. [„Foarte sânguincios”, KJV]. Încercarea lui Onisifor de a ajunge la Pavel nu era întâmplătoare.

2 Timotei 1:18

18. În ziua aceea. Vezi v. 12; cap. 4:8. Sursa bucuriei lui Pavel era „ziua aceea”, când păcatul și umbrele lui vor dispărea, când nu va mai fi durere și sărăcie. Atunci vor fi împlinite cele mai adânci dorințe, iar visurile spulberate pe acest pământ vor fi înlocuite cu minunățiile și plăcerile fără de sfârșit ale cerului

(vezi Matei 16:27; Romani 2:7; 2 Timotei 4:1; Apocalipsa 21:1–4).

Știi. Ca slujitorul cel mai de seamă din Efes, Timotei era martor la credințioșii lui Onisifor.

Ajutor. [„A slujit”, KJV]. Adică a slujit personal. Nu se mai știe altceva despre Onisifor din Efes.

Mi-a dat. Dovezi textuale atestă omiterea cuvântului „mi”. Pavel se referă la serviciul lui Onisifor pentru cauza lui Hristos, din care o parte era o în tovărășie cu Pavel.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

2MM 203

2, 3 AA 499

2–4ML 209

5 AA 203; PP 592

6 ChS 90

6–8AA 499

7 CH 630; DA 341; ML 148

8 3T 67

9–12AA 500

10 GC 533; SR 48; 5T 260; 6T 230

12 AA 27, 511, 512; CSW 110; SL 82; SR 318; 2T 320; 4T 599

13 AH 438

15 AA 490

16–18AA 491

2 Timotei 2:1

1. Copilul meu. [„Fiul meu”, KJV]. Vezi 1 Timotei 1:2; 2 Timotei 1:2.

Întărește-te. [„Fii tare”, KJV]. Nimeni nu-și poate îndeplini datoria de slujitor al Evangheliei dacă nu e zilnic condus de harul și de puterea lui Dumnezeu (vezi 2 Corinteni 12:9; Efeseni 6:10; Filipeni 4:13).

2 Timotei 2:2

2. Ce. [„Lucrurile”, KJV]. Adică „învățăturile sănătoase” din cap. 1:13. Poate că Pavel dădea o deosebită atenție iscusinței lui Timotei de a vesti adevărurile Evangheliei, știind că venea ziua când tânărul lucrător urma să preia această răspundere de la Pavel.

În fața multor martori. [„În mijlocul multor martori”, KJV]. „Învățăturile sănătoase” ale lui Pavel i-au fost probabil date lui Timotei nu în secret, ci mai degrabă ca unui ascultător la diferitele servicii bisericești.

Încredințează. Compară cu 1 Timotei 6:20. Conducătorul unei biserici nu numai că trebuie să predice Evanghelia credincioșilor și necredincioșilor, ci el trebuie și să pregătească tineri capabili să ia asupra lor conducerea bisericii când generația mai vârstnică va muri.

De încredere. [„Credincioși”, KJV]. Vezi 1 Timotei 1:12.

2 Timotei 2:3

3. Suferă. [„Îndură greutate”, KJV]. Dovezile textuale favorizează exprimarea „suferă răul împreună cu [cineva, sau alții]”, adică „ia-ți partea de suferință” (RSV).

Bun. Sau „de prima clasă”, „excelent”.

Ostaș. Compară cu Filipeni 2:25; 1 Timotei 1:18. Devotamentul, loialitatea și tăria fizică a unui ostaș adevărat sunt condiții pentru lucrare de slujire și conducere a bisericii.

2 Timotei 2:4

4. Nici un ostaș. [„Nimeni care se războiește”, KJV]. Sau „nimeni care servește ca ostaș”.

Nu se încurcă. Adică nu se amestecă.

Treburile. Adică treburi civile care i-ar fura timpul și energia ostașului. Slujitorul Evangheliei ar trebui să fie consacrat unei singure, mari însărcinări, aceea de a predica vestea cea bună. E adevărat că s-ar putea să fie necesar ca, ocazional, să se angajeze în vreo lucrare obișnuită, cum a făcut și Pavel, care a lucrat la facerea de corturi. Dar această activitate e doar un mijloc necesar pentru realizarea marelui scop al predicării eficiente a Evangheliei.

Placă. Prima grijă a slujitorului Evangheliei este ca Isus Hristos, Cel care l-a chemat la serviciu, să fie satisfăcut cu lucrarea sa. El nu trebuie să caute să fie pe plac vreunei ființe umane. Încercarea de a plăcea oamenilor ar sta în calea deplinei devoțiuni față de Domnul său.

2 Timotei 2:5

5. Luptă la jocuri. [„Luptă la întreceri”, KJV]. Gr. *athleo*, „a se angaja în întrecere”, „a lupta la locuri de gimnastică”, „a se ocupa de atletism”. Cuvântul nostru „atlet” este derivat de la *athleo*. Aici Pavel face o altă paralelă: între slujirea creștină și viața unui atlet (vezi 1 Corinteni 9:24–27).

Încununat. Adică împodobit cu cununa de biruitor (vezi 1 Corinteni 9:25).

După rânduie. [„Legal”, KJV]. Orice atlet care calcă regulile întrecerii este descalificat. Din nou Pavel îi îngăduie lui Timotei să deducă paralela intenționată. Indiferent de numărul de predici ținute și de oamenii vizitați, dacă slujitorul Evangheliei nu îi învață pe oameni o învățătură sănătoasă (cap. 1:13) sau dacă nu-și îmbracă solia în atractivitatea și iubirea lui Hristos, toate eforturile se vor dovedi în zadar (compară cu Matei 7:22, 23).

2 Timotei 2:6

6. Plugarul. Gr. *georgos*, literal, „lucrător al pământului”, de unde derivă numele „Gheorghe”. Pavel îl compară acum pe slujitorul Evangheliei cu un plugar, așa cum mai înainte îl comparase cu un atlet (v. 5) și cu un ostaș (v. 3, 4).

Strânge roadele. [„Este părtaș la roade”, KJV]. Produsele agriculturului îl hrănesc atât pe el cât și pe ceilalți oameni. Dacă agricultorul nu ar munci și nu și-ar împărți produsele, el ar muri, iar restul lumii ar duce lipsă de hrană. De aceea, cel care vestește Evanghelia trebuie să experimenteze mai întâi roadele Duhului (vezi Galateni 5:22, 23) înainte de a putea să îi conducă pe alții la ele. Nimeni nu poate împărți cu altul ceea ce nu deține. Lumea are nevoie atât de produsele agriculturului cât și de roadele autentice ale creștinismului, dar dacă agricultorul nu mănâncă din hrana pe care o produce, iar slujitorul Evangheliei nu dă pe față adevărurile pe care le predică, lumea suferă.

2 Timotei 2:7

7. Înțelege. [„Consideră”]. În v. 3–6 Pavel vorbește prin metafore. Acum îl îndeamnă pe Timotei să vadă importanța comparațiilor sale. Compară învățăturile date de Hristos ascultătorilor Săi în Matei 24:15.

Îți va da pricepere. Apostolul îți amintește lui Timotei că nu toate învățăturile constau în informații care pot fi memorizate. Ci sunt multe probleme care pot fi rezolvate numai prin amintirea experienței personale sau a altora. Iar pentru unele probleme nu există paralelă imediată în experiența trecută. Oricare ar fi situația, slujitorul Evangheliei apelează la Dumnezeu, care dă „pricepere în toate lucrurile”. În consecință, slujitorul credincios va asculta întotdeauna cu atenție glasul divin, trăind zilnic în deplină încredere, pentru a primi răspunsul la fiecare rugăciune la momentul cel mai potrivit.

2 Timotei 2:8

8. Adu-ți aminte de Isus Hristos. [„Adu-ți aminte că Isus Hristos”, KJV]. Literal, „adu-ți aminte de Isus Hristos”.

Aici Pavel accentuează natura omenească a lui Isus, care oferă o temelie solidă pentru încrederea omului în planul de mântuire. În alte cazuri Pavel accentuează natura divină a lui Hristos, adică iubirea Lui, ca Dumnezeu, pentru păcătoși. Probabil aici apostolul întâmpină amenințarea tot mai mare din partea docetismului (vezi Vol. V, p. 912; Vol. VI, p. 58), care tăgăduia existența umană reală a lui Hristos. Afirmatia aceasta scoate în evidență esența Evangheliei creștine. Biserica Creștină nu este edificată prin interpretări necorespunzătoare și fanteziste ale Scripturii. Cuvintele lui Isus constituie pentru predicatori un model pentru situațiile în care oameni obosiți, împovărați de păcate pot afla pace și biruință. Persoana lui Isus devine un model de caracter creștin pentru toți oamenii. Creștinismul are un mesaj viu, vizibil.

Sămânța lui David. Pentru iudei linia familiei lui David era sacră, deoarece Mesia trebuia să se nască din „sămânța lui David” (vezi Psalmi 132:11; 2 Samuel 7:12; Matei 22:41–46). Din nou Pavel accentuează natura umană a lui Isus și cum prin El profețiile Vechiului Testament s-au împlinit pe deplin. Originea davidică a lui Hristos constituia un argument puternic în prezentarea Evangheliei în fața iudeilor.

Înviat din morți. Mormântul gol al lui Hristos a devenit argumentul de necombătut cu privire la divinitatea Sa și integritatea mesajului Evangheliei. Nici un om și nici o altă religie nu pot să îndrepte atenția la o dovadă asemănătoare de intervenție divină. Învierea lui Isus este sigiliul aprobării lui Dumnezeu, adevărindu-L ca Mântuitor al acestei lumi (vezi 1 Corinteni 15:4, 12–20).

După Evanghelia mea. Compară cu Romani 2:16; 16:25. Solia lui Pavel către lume era bazată atât pe Vechiul Testament cât și pe revelația personală pe care o primise de la Dumnezeu (vezi 1 Timotei 1:11). De aceea „Evanghelia” lui era în acord cu viața, moartea și învierea lui Hristos.

2 Timotei 2:9

9. Pentru care. Adică pentru predicarea Evangheliei.

Sufăr. [„Sufăr necaz”, KJV]. Gr. kakopatheo, „a suferi ceva rău”, „a suferi ocară”. Vezi cap. 1:8; 2:3.

Sunt legat. [„În legături”, KJV]. Adică era tratat ca un criminal de rând, chiar până acolo încât era legat în lanțuri.

Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat. În timp ce Pavel era păzit de garda romană, el predica atât de eficient Evanghelia încât un număr de persoane, unii chiar din casa Cezarului, au fost convertiți la Roma (vezi Faptele Apostolilor 28:17 - 24; Filipeni 4:22). S-ar putea ca apostolul să se refere la faptul că ceilalți apostoli, ca de exemplu Timotei, predica în continuare, ducând mai departe eforturile lui Pavel în timp ce el era închis într-o temniță romană.

Deși, ca și Pavel, predicatorii pot fi reduși la tăcere, răspândirea Evangheliei progresează prin persoanele cărora Dumnezeu le încredințează această lucrare (vezi 2 Timotei 2:2). Cuvintele lui Pavel profetizau progresul cuvântului Său de-a lungul veacurilor. Deși Martin Luther a fost deținut în castelul Wartburg, adevărul biblic al neprihănirii prin credință nu era „legat”, deoarece în timp ce era închis el a pregătit monumentală sa contribuție pentru poporul german, Biblia în limba germană (vezi p. 53). William Tyndale a fost în cele din urmă martirizat pentru traducerea Bibliei în limba engleză. Mare parte din viața și-a petrecut-o exilat din Anglia, iar tipărirea traducerii sale a fost strict interzisă. Totuși, la un an după moartea lui Tyndale, Biblia a fost tipărită în Anglia, și un val de Biblii a pornit din această țară. Oamenii s-ar putea să interzică traducerea Bibliei, să ardă Bibliile și să condamne orice propagare a adevărului biblic,

dar „Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat.”

2 Timotei 2:10

10. De aceea. Adică din cauza încrederii lui Pavel în veracitatea ispășirii lui Hristos (v. 8) și în triumful sigur al adevărului.

Rabd. [„Îndur”, KJV]. Gr. hupomeno, „a păstra”, „a suporta în mod brav și calm”. În ce privește o analiză a formei substantivale, hupomeno, vezi Iacov 1:3. Pavel știa că slava vieții veșnice și răsplata de a vedea suflete salvate datorită predicării sale erau vrednice de prețul pe care îl plătea prin suferința în lanțuri.

Cei aleși. Vezi Romani 8:33.

Slava veșnică. S-ar putea ca Pavel să compare greutățile trecătoare îndurate atunci de creștini cu răsplata cea veșnică.

2 Timotei 2:11

11. Adevărat este cuvântul. [„Credincios este cuvântul”, KJV]. Vezi 1 Timotei 1:15. Din cauza caracterului ritmic al propozițiilor din 2 Timotei 2:11–13 unii s-au gândit că Pavel citează din vreun imn creștin sau dintr-o declarație oficială.

Dacă. În versiunea greacă reiese clar că fiecare din condițiile expuse în v. 11–13 sunt adevărate. Încredințarea creștinului este că atunci când împlinește condițiile poruncite de Dumnezeu, atunci El va fi credincios în împlinirea părții Sale.

Murit. Adică mort față de păcat. Pocăința creștinului este simbolizată prin ritualul botezului, pe care Pavel îl descrie ca o moarte (vezi Romani 6:3, 4).

Vom și trăi. S-ar putea ca Pavel să se refere aici la (1) noua viață neprihănită, pe care Dumnezeu ne ajută să o trăim după botez (vezi Romani 6:5–11); sau la (2) viața veșnică pe noul pământ (vezi Ioan 3:16; 14:3).

2 Timotei 2:12

12. Răbdăm. [„Suferim”, KJV]. Gr. hupomeno, „a îndura”, „a stăru” (vezi v. 10). Propoziția poate fi tradusă astfel: „dacă stăruim în răbdare” (vezi Matei 24:13).

Vom împărăți împreună cu El. Vezi Romani 8:16, 17; Apocalipsa 20:4; 22:5. Pavel oferă o perspectivă veșnică, așa că ocară și greutățile de față sunt considerate trecătoare în lumina privilegiilor și a slavei veșnice.

Dacă ne lepădăm de El. [„Dacă Îl tăgăduim”, KJV]. Vezi Matei 10:32, 33. Hristos poate fi tăgăduit în multe feluri, ca de pildă lepădarea pe față, păstrarea tăcerii atunci când adevărul ar trebui să fie apărat, o mărturisire de credință contrazisă de o viață care nu-L reprezintă bine pe Hristos.

Lepăda de noi. [„Tăgădui pe noi”, KJV]. Vezi Matei 10:32.

2 Timotei 2:13

13. Suntem necredincioși. [„Nu credem”, KJV]. Gr. apisteo, „a fi necredincios”, „a fi nevrednic de încredere”. Chiar dacă oamenii Îl dezamăgesc pe Dumnezeu și pe semenii lor, creștinii pot fi siguri că Dumnezeu este totdeauna vrednic de încredere. Prezența Lui nu-i părăsește niciodată pe cei care își pun nădejdea în El.

Tăgădui pe Sine însuși. Dumnezeu, prin natura Sa, nu poate să nu-și împlinească făgăduințele (vezi Numeri 23:19; Psalmi 89:35; Tit 1:2; Evrei 6:18; 10:23). El va fi la fel de credincios în pedepsirea nelegiuitorilor ca și în răsplătirea dreptilor. Nici un păcătos nu ar trebui să-și închipuie că Dumnezeu, în ziua de pe urmă, își va schimba hotărârea cu privire la soarta celor răi.

2 Timotei 2:14

14. Adu-le aminte. [„Pune-le în amintire”, KJV]. Literal, „stăruiește ca [lucrurile acestea] să fie amintite”. Aici Pavel îl însărcinează pe Timotei să le reamintească „oamenilor de încredere” (v. 2) în particular și bisericii în general, adevărurile fundamentale expuse în v. 8–13. O cunoaștere a privilegiilor și datoriilor pe care le au îi va întări împotriva disputelor nefolositoare și a învățăturilor eronate.

Să nu facă luptă de cuvinte. Gr. logomacheo, „a duce lupte de cuvinte”. În ce privește forma substantivală, logomachia, vezi 1 Timotei 6:4.

Dărmarea. Gr. katastrepho, „a răsturna”, de la care a derivat cuvântul „catastrofă”. A da prea mare însemnătate lucrurilor banale înseamnă a fura timpul prețios care trebuie acordat lucrurilor importante și a-i deruta și deranja pe oamenii simpli. Solia Evangheliei nu depinde de modificarea unui cuvânt ici și acolo. Ținta viețuirii creștine e măsurată asemănarea cu Hristos (vezi Efeseni 4:13), nu în iscusință de a folosi cuvintele sau în capacitatea de a alegoriza adevărurile clare ale Scripturii.

2 Timotei 2:15

15. Caută. [„Cercetează”, KJV]. Gr. spoudazo, „a se grăbi”, „a se strădui”, „a fi sârguincios”, tradus „a căuta” (Efeseni 4:3; 1 Tesaloniceni 2:17; 2 Petru 1:15; 2 Timotei 4:9; 2 Petru 1:10), „a se grăbi” (Tit 3:12; Evrei 4:11). Pavel îi reamintește lui Timotei că numai un slujitor al Evangheliei zelos și sârguincios poate să-L reprezinte bine pe Domnul și să-și îndeplinească sarcina grea care i-a fost încredințată.

Înfățișezi. [„Arăți”, KJV]. Gr. paristemi, „a pune deoparte”, „a prezenta”. În timp ce creștinul lucrează cu și pentru semenii săi, el trebuie să-și aducă mereu aminte că ochii lui Dumnezeu sunt îndreptați asupra lui. În cele din urmă creștinul trebuie să-I fie pe plac doar lui Dumnezeu.

Încercat. [„Aprobat”, KJV]. Lucrătorul creștin trebuie să fie cunoscut de toți pentru viața lui neîntinată și rezolvarea diferitelor probleme ale vieții.

Lucrător. Întrucât Pavel însuși lucra făcând corturi (vezi Faptele Apostolilor 18:3), el știa bine cât de important era ca un lucrător să muncească atât de bine încât să nu-i fie „rușine” de munca sa.

Împarte drept. Literal, „taie drept”. Adevărurile Bibliei trebuie să fie interpretate drept, astfel încât nici o parte a Scripturilor să nu fie pusă în opoziție cu tabloul prezentat în toată Biblia. Fiecărui pasaj trebuie să i se dea înțelesul corect, așa cum fiecare cărămidă din zidul unei clădiri trebuie pusă la locul potrivit, sau altminteri întregul zid va suferi. În v. 14 Pavel avertizează contra „luptelor de cuvinte”, un exemplu de rea folosire a Scripturii. A tăia Biblia drept înseamnă că fiecare parte a adevărului trebuie să primească importanța cuvenită. Lucrurile neînsemnate și secundare trebuie să fie subordonate principiilor care de fapt îi pregătesc pe oameni să biruiască păcatul și-i fac în stare să trăiască biruitori în Hristos.

Cuvântul adevărului. Adică acel cuvânt care constituie adevărul – Scripturile (vezi Efeseni 1:13).

2 Timotei 2:16

16. Ferește-te. [„Evită”, KJV]. Sau „depărtează-te de” (vezi Tit 3:9). Subiectele lipsite de importanță și fanteziste trebuie să fie considerate nevrednice de timpul creștinului. El trebuie să-și întoarcă spatele la orice trăncăneală de felul acesta.

Vorbăriile goale și lumești. [„Trăncănelile profane și zadarnice”, KJV]. Vezi la 1 Timotei 6:20.

Cei. [„Ei”, KJV]. Fie „vorbăriile goale”, fie cei care îi învață pe alții astfel de lucruri.

Înainta. [„Spori”, KJV]. Greșita întrebuintare a Cuvântului lui Dumnezeu duce întotdeauna la o pagubă mai mare atât pentru învățătorul neînțelept cât și pentru biserică. Numai adevărul aduce evlavie și armonie între membrii bisericii.

2 Timotei 2:17

17. Roade. Dauna pricinuită de vorbăria religioasă goală (v. 16) se va întinde. Acestor așa-ziși învățători nu ar trebui nici măcar să li se dea ascultare, ci să fie pur și simplu evitați.

Gangrena. Gr. gaggraina, „gangrena”, adică o boală care roade carnea și se întinde mereu și în alte părți ale trupului. Cei care se implică în certurile de cuvinte (v. 14) și cei care țin vorbării goale (v. 16) se hrănesc din atenția celor care le-o oferă.

Imeneu. Vezi 1 Timotei 1:20. A fi amintit numai pentru subversiune și purtare neevlavioasă este culmea tragediei.

Filet. În Biblie nu mai sunt alte informații privire la el.

2 Timotei 2:18

18. Adevăr. [„Adevărul”, KJV]. Adică revelația creștină cuprinsă în Biblie (vezi v. 15).

S-au abătut. [„Au răătăcit”, KJV]. Vezi 1 Timotei 1:6; 6:21.

A și venit învierea. [„Învierea a trecut”, KJV]. Biserica creștină primară a avut de luptat cu învățători care tăgăduiau învierea literală a trupului (vezi 1 Corinteni 15:12–19). Aceștia nu împărțeau „drept Cuvântul adevărului” (v. 15). În ce privește felul cum prezintă Pavel învierea fizică de la a doua venire vezi 1 Corinteni 15:12–58; 1 Tesaloniceni 4:13–18; 2 Timotei 4:1.

Răstoarnă. Creștinii sunt adesea mulțumiți să se sprijine pe aceia din biserică socotiți cercetători speciali ai Bibliei, în loc de a cerceta ei înșiși Biblia cu sârguință. Drept urmare, când apare eroarea ei nu sunt în stare să deosebească între adevăr și minciună.

2 Timotei 2:19

19. Totuși. Aici este manifestat curajul neînfricat al lui Pavel. El se compară cu cei trei tineri evrei care, din cauza convingerilor lor, au dat piept cu moartea imediată. Ei l-au fost loiali lui Dumnezeu, care era în stare să-i scape dacă socotea că este bine, și „chiar dacă nu”, tot aveau să-L servească (Daniel 3:18).

În această ultimă scrisoare către Timotei, Pavel căuta să-l încurajeze să rabde încercările care aveau să vină. Iubirea pentru Timotei l-a determinat pe Pavel să descrie drumul greu care stătea în fața acestuia (vezi cap. 1:8; 2:3, 9, 16, 17; 3:1, 12).

Pavel nici măcar nu putea să-i făgăduiască lui Timotei că tovarășii săi din câmpul Evangheliei sau membrii propriei sale biserici se vor dovedi cu totul credincioși (vezi cap. 1:15; 2:17, 18; 4:10, 14). Apostolul învățase cu lacrimi că dezamăgirea și deziluzia puteau să se ivească oricând.

Pavel deja aștepta să moară de o moarte nemeritată, de pe urma sabiei călăului. Trebuia ca la toate acestea să se aștepte și Timotei? Nu. Pavel încă nu sfârșise. El spune mai departe: „Timotei, lumea te va persecuta, unii prieteni te vor dezamăgi, unele din cele mai plăcute speranțe ale tale vor fi zdrobite, totuși mai e ceva pe care poți să te bizui: temelia tare a credinței în Dumnezeu, care stă nezugduită”.

Temelia ... lui Dumnezeu. Adică natura și caracterul neschimbător al lui Dumnezeu, așa cum sunt revelate în Scripturi. Biserica, care este rezultatul harului lui Dumnezeu și obiectul celei mai mari purtări de grijă din partea Sa, în cele din urmă va triumfa, deoarece Dumnezeu nu-și va revoca făgăduințele și nu-și va retrage conducerea. Ea stă pe o temelie sigură (compară cu Efeseni 2:19, 20; vezi Matei 16:18).

Tare. Gr. stereos, „ferm”, „solid”, „nemișcat”. Literal, prima parte a acestui verset zice: „temelia tare a lui Dumnezeu stă”.

Pecetea. Gr. sphragis, un „sigiliu” prin care ceva este confirmat, autentificat. Compară cu Ezechiel 9:4; Romani 4:11. Chiar de la creațiune Dumnezeu a dorit să îi deosebească pe cei care dau pe față loialitate față de voia Sa. A fi sigilat cu aprobarea lui Dumnezeu este cea mai înaltă realizare a omului. Dumnezeu le-a făgăduit bărbaților și femeilor sigilați protecția legiunilor de îngeri, mângâierea și încurajarea prezenței Sale. În plus, oamenii de azi pot fi siguri că condițiile pe care Dumnezeu Își bazează aprobarea sunt aceleași acum ca și în vremurile biblice (vezi 2 Timotei 2:13). Lucrarea de sigilare va continua atâta timp cât bărbații și femeile pot primi mântuirea. Vezi Apocalipsa 7:1, 4.

Cunoaște. Probabil o referire la LXX din Numeri 16, 5. Toți aceia care sunt loiali principiilor cârmuirii lui Dumnezeu pot fi siguri de făgăduința Sa (Ioan 10:28). Dumnezeu este vrednic de încredere, condițiile Lui pentru viața veșnică sunt neschimbătoare, de aceea nimeni nu are motiv să-și piardă credința în cuvântul Său. Cei care sunt dispuși să mărturisească credincioșie pentru Dumnezeu pe pământ pot fi siguri că Dumnezeu Își va aduce aminte de ei în cer (vezi 2 Timotei 2:12).

Oricine rostește numele Domnului. Adică cei care aleg să fie numiți „creștini” (vezi Faptele Apostolilor 11:26). Pe vremea lui Pavel numele de creștin era o invitație deschisă la persecuție și batjocură (vezi Faptele Apostolilor 15:26). Creștinul făcea publică predarea vieții sale lui Hristos, dorind aprobarea Lui mai mult decât pe aceea a oamenilor.

Depărteze. Gr. *aphistemi*, „a sta departe”. Compară cu Matei 7:23 (vezi Isaia 52:11; 1 Corinteni 6:17, 18; 1 Petru 1:15, 16). Apostolul arată consecința inevitabilă a deplinei predări a vieții în mâna lui Dumnezeu; un astfel de membru al bisericii va urî răul așa cum a făcut-o Hristos. În nici un caz sigiliul lui Dumnezeu nu se poate așeza pe un bărbat necurat sau pe o femeie necurată; Dumnezeu nu va aproba niciodată nimic mai puțin decât completa acceptare a principiilor guvernării Sale. Cei care poartă sigiliul acesta vor ieși din lume ca exemple ale unei viețuiri superioare, dând pe față un caracter care reflectă integritatea morală.

Fărădelege. Gr. *adikia*, „nedreptate”, „fărădelege”.

2 Timotei 2:20

20. [Dar, KJV]. Mai degrabă „acum”. Pavel nu introduce un gând care să fie în contrast cu cele spuse până acum.

Casă mare. Metafora folosită de apostol pentru biserică (vezi Numeri 12:7; 1 Timotei 3:15; Evrei 3:5, 6).

Aur... argint... lemn. „Vasele” acestea diferă prin valoarea lor intrinsecă. La fel este și cu caracterul omenesc în serviciul Domnului.

Pământ. Gr. *ostrakinos*, făcut din pământ ars.

De cinste. [„Spre cinste”, KJV]. Cum e cu uneltele de gospodărie, tot așa este și cu acei creștini al căror serviciu e onorabil. Acești membrii de „cinste” ai bisericii sunt făcuți din material durabil și nu vor fi lepădați, tot așa cum vasele făcute din aur și argint nu sunt niciodată aruncate. Pavel subliniază aici valoarea materialului, și nu funcția îndeplinită de fiecare vas. Compară cu 1 Corinteni 3:12, pentru un alt caz, în care Pavel contrastează cele două tipuri de membrii ai bisericii, cei statornici și cei schimbători.

Întrebuințare de ocară. Unele unelte din gospodărie îndeplinesc numai un serviciu trecător, adică atunci când s-au spart sau nu mai sunt necesare sunt aruncate, nemaivând nici o valoare. Pavel îl avertizează pe Timotei că nu toți membrii bisericii care mărturisesc a-L servi pe Hristos vor „să se depărteze de nelegiuire” (v. 19). Din această cauză soarta lor este tot atât de tristă ca și a vasului de pământ care a îndeplinit cele mai obișnuite funcții gospodărești și apoi a fost aruncat. Astfel de membrii vor fi distruși la judecată (vezi Apocalipsa 21:8).

2 Timotei 2:21

21. Se curățește. Gr. *ekkathairo*, „a curăța complet”. Compară cu propoziția „să se depărteze de fărădelege” (v. 19).

De aceasta. [„De acestea”, KJV]. Pavel se referă atât la învățăturile false (v. 14, 16–18) cât și la membrii „de ocară” ai bisericii (v. 20).

Vas de cinste. Deosebirea dintre un vas cu o întrebuințare de ocară și un membru care are această caracteristică este că membrul bisericii își poate schimba natura și să devină prețios în slujba lui Dumnezeu și vrednic de viața veșnică.

Sfințit. Gr. hagiazo, „a face sfânt”, „a trata ca sfânt” (vezi Ioan 17:11, 17; 1 Corinteni 7:14). În ce privește substantivul hagiastos vezi Romani 6:19. Aici Pavel își dezvoltă îndemnul de a se „depărta de nelegiuire” (2 Timotei 2:19). Prin sfințire viața devine tot mai asemenea lui Dumnezeu, care este „sfânt” (vezi 1 Petru 1:16). Fiecare aspect al vieții acestui membru al bisericii este dedicată onoarei lui Dumnezeu, în felul acesta el devine „un vas de cinste”.

Folositor. [„Corespunzător”, KJV]. Gr. euchrestos, „folositor”.

Stăpânului său. Adică de folos lui Isus Hristos. El dorește serviciile unor creștini autentici, deoarece numai în felul acesta lumea va vedea valoarea supremă a viețuirii creștine (vezi 2 Corinteni 2:14; 1 Timotei 4:16). Prin creștini lumea va fi în cele din urmă confruntată cu ultima chemare a harului divin (vezi 2 Petru 3:12). Membrii bisericii care nu dau pe față integritatea morală a lui Isus Hristos sunt vase „de ocară” (2 Timotei 2:20) și devin o piatră de poticnire pentru necreștini.

2 Timotei 2:22

22. Fugi. Compară cu 1 Timotei 6:11. Aici Pavel aplică principiile din 2 Timotei 2:21. El arată care este natura unui „vas de cinste”.

Poftele. Gr. epithumiai, „dorințe” (vezi Marcu 4:19; Iacov 1:14). Aici se face referire la ambiție, încrederea în sine și la alte trăsături atât de adesea date pe față de tineri.

Urmărește. Vezi 1 Timotei 6:11.

Neprihănirea. [„Dreptatea”, KJV]. Vezi Matei 5:6.

Credința. Vezi Evrei 11:1.

Dragostea. Vezi 1 Corinteni 13:1.

Pacea. Vezi 1 Corinteni 1:3.

Inimă curată. Și anume inima aceluia care s-a depărtat „de fărădelege” (v. 19), cei care „se curățește” (v. 21). Acest împătrit tablou descrie viața „sfințită” (v. 21) la care Dumnezeu îl va ajuta pe fiecare creștin sincer să ajungă (vezi Romani 6:19).

2 Timotei 2:23

23. Ferește-te. [„Evită”, KJV]. Adică stăruie în a evita, continuă să nu ai nimic de a face cu discuțiile nebune, neînsemnate, nefolositoare (vezi 1 Timotei 4:7).

Nefolositoare. [„Neînvățate”, KJV]. Adică insuficient de educate și disciplinate mintal prin studiu pentru a se ocupa bine de o problemă (compară cu 1 Timotei 1:4; 4:7; 6:4).

Certuri. Compară cu 1 Timotei 6:4.

2 Timotei 2:24

24. Robul. [„Servul”, KJV]. Gr. doulos, „sclav” (vezi Ioan 8:34; Romani 1:1). Pavel se referă aici în deosebi la slujitorul Evangheliei.

Nu trebuie să se certe. (Vezi v. 23). Timpul slujitorului Evangheliei este prea scump pentru a fi irosit cu „întrebările nebune și nefolositoare” (v. 23). În plus, el ar trebui să dea un exemplu vrednic membrilor bisericii subliniind scopul esențial al creștinismului, dezvoltarea caracterului.

Să fie blând. Compară 1 Tesaloniceni 2:7.

Cu toți. Adică atât cu cei dinăuntru cât și cu cei din afara bisericii.

În stare să învețe pe toți. Vezi 1 Timotei 3:2.

Îngăduință răbdătoare. [„Răbdare”, KJV]. Sau „în stare să sufere un rău tratament”.

2 Timotei 2:25

25. Blândețe. Compară cu Matei 5:5. „Robul Domnului” îi va învăța pe alții așa cum a făcut El. Cei neluminați erau în felul acesta captivați de bunăvoința lui Hristos de a-l întâmpina pe omul de rând pe propriul lui teren. Deși vorbea cu seriozitate și autoritate, Isus niciodată nu i-a stânenit și nu i-a constrâns pe ascultătorii Săi. Cu blândețe El prezenta adevărul pentru a se potrivi fiecăruia dintre ei. Atât cei cultivați cât și cei neînvățați erau atrași de farmecul și de iubirea Lui, simțind că Hristos Se identifica pe Sine cu lipsurile și interesele lor.

Protivnici. [„Cei care se opun”, KJV]. Adică aceia care se așează în opoziție cu adevărul.

În nădejdea. [„Poate că”, KJV]. Sau „poate”.

Le va da. Dovezile textuale sunt împărțite între exprimarea „poate va da” și „va da”.

Pocăința. Gr. metanoia, „o schimbare a minții” (vezi Matei 3:2). În loc să se împotrivescă principiilor Evangheliei, ca cei amintiți mai sus, cei care trec prin această schimbare a minții răspund cu întreaga lor ființă la chemările făcute de Duhul Sfânt și de „robul Domnului”, „blând” și „plin de îngăduință răbdătoare”(vezi v. 24).

Cunoștința. Sau „cunoașterea deplină”, „cunoașterea corectă”. Cei care se pocăiesc în felul acesta au văzut în viața învățătorilor creștini roadele ascultării de adevăr. Ei recunosc adevărul ca unicul răspuns satisfăcător la problemele omului.

2 Timotei 2:26

26. Venindu-și în fire. Literal „a reveni la luciditate”, adică a reveni la o minte sănătoasă după beția produsă de plăcerile și ademenirile lui Satana.

Cursa. Compară cu 1 Timotei 3:7. Așa cum băuturile alcoolice captivează mintea și dau persoanei îmbătate o vedere deformată a vieții, care e cu totul inexactă, tot așa mintea care se opune adevărului ajunge să fie denaturată și își pierde adevărata perspectivă cu privire la adevăr. Înțelegerea lui e deformată de refuzul de a-l recunoaște și a-l primi.

Au fost prinși. [„Luați captivi”, KJV]. Gr. zogreo, „a prinde de viu”.

Ca să-i facă voia. Expresia aceasta a fost interpretată felurit de comentatori: (1) Ambele pronume, „el” (subînțeles) și „îi” se referă la Satana. (2) Ambele pronume se referă la Dumnezeu. (3) „Au fost prinși” de Satana, dar acum s-au trezit pentru a face „voia” lui Dumnezeu. (4) „Au fost prinși” de „robul Domnului” (v. 24) cu scopul de a face „voia” lui Dumnezeu. Atât prima cât și a doua posibilitate sunt greu de susținut în versiunea greacă. Construcția greacă pare să favorizeze a treia sugestie, deși e posibilă și ultima. Conform acesteia, versetul poate să sune astfel: „Pentru ca aceia care au fost luați captivi de el [diavolul] să poată fi treziți [și astfel scoși] din cursa diavolului pentru [a face] acea unică voință [a lui Dumnezeu]”.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

1 ML 319

1, 2 2T 343

1-3AA 500; FE 341

2 GW 102

2-54T 352

3 COL 58; Ed 295; EW 46; FE 301; ML 319; MYP 96; 2T 102, 150, 313, 710; 3T 323, 326, 434; 4T 39; 6T 335; 8T 52

4 AA 366, 506; 1T 467

7 6T 134

9 AA 462

11–14GW 311

12 ML 93; 1T 78; 3T 66, 531; 5T 215

15 AA 501; CSW 83; CT 238, 535; Ed 61; Ev 134, 625; FE 215, 217, 243, 394; GW 92; PK 218; TM 194; 2T 230, 501, 642, 710; 3T 421; 6T 55, 134; 9T 48

15, 16 GW 312

16 CH 458; 5T 197

19 CS 66; GW 464; SL 12; TM 410; 1T 323; 2T 348, 397, 407, 441, 490, 515; 4T 583, 595

21 AA 55; FE 360; PK 384; TM 248, 404; 5T 512, 514; 9T 278

22 AH 59; CT 535

22, 23 CSW 30

22–25AA 501

23–26TM 164; 2T 501

24 CSW 103, 118

24, 25 GW 303; TM 31; 2T 389

24–261T 648

26 COL 198; MYP 51; SC 43; 1T 429; 2T 303, 448; 3T 230; 5T 288, 329

2 Timotei 3:1

1. Să știi. Sau „înțelegi”. Pavel deja prezisese o abatere de la „credința” adevărată (1 Timotei 4:1–3). Aici el stăruie ca Timotei să-și dea foarte bine seama de primejdiile care stăteau în fața bisericii chiar pe vremea lui, primejdii care vor amenința puternic curățenia și reputația bisericii până la revenirea lui Hristos.

Zilele din urmă. Compară cu 1 Timotei 4:1; vezi Nota Suplimentară de la Romani 13; vezi Evrei 1:2; Iacov 5:3; 2 Petru 3:3; 1 Ioan 2:18. De la intrarea păcatului în lume, relele enumerate în 2 Timotei 3, 1–5 au abundat fără încetare în lume. Așa a fost pe vremea lui Noe (vezi Geneza 6:5, 11) și în zilele Noului Testament (vezi DA 36, 37) și așa va continua să fie până la sfârșitul timpului. În altă parte Pavel vorbește despre „această lume prezentă rea”, iar Ioan declară „că toate lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5:19). Astfel prezența răului nu este o caracteristică unică a „zilelor de pe urmă”. Cu toate acestea stricăciunea morală în creștere mărturisește de incapacitatea omului de a se salva pe sine. Doar având în vedere activitatea tot mai mare a prințului răului (vezi Apocalipsa 7:1; 12:12), e de așteptat ca vechea cursă a răului să ajungă la maxima intensitate în „zilele din urmă”. În contradicție cu declarațiile multor bigoți înșelați care susțin că omul devine din ce în ce mai bun și că în cele din urmă lumea întregă va fi convertită, Scripturile declară că oamenii răi „vor merge din rău în mai rău” (2 Timotei 3:13). Tocmai în cadrul acesta cuvintele apostolului cu privire la „zilele de pe urmă” capătă un sens deplin și complet.

Vremuri. Gr. kaoiroi, „sezoane”, „perioade” (vezi Faptele Apostolilor 1:7). Începând din vremurile lui Pavel biserica a avut de trecut prin vremuri de mare primejdie din cauza spiritului lumesc, a persecuției, a ororii sau a apostaziei. Dar Inspirația declară aici că în „zilele din urmă” poporul lui Dumnezeu se poate aștepta ispite și primejdii deosebite.

Grele. [„Primejdioase”, KJV]. Gr. chalepos, „aspre”, „apăsătoare”, „dificile”. Tipurile de primejdie la care se face referire sunt enumerate în v. 1–5.

2 Timotei 3:2

2. Oamenii. Gr. anthropoi, „omenirea”.

Iubitori de sine. În antiteză cu adevăratul spirit creștin, de altruism (vezi 1 Corinteni 13:5) și blândețe (vezi Matei 5:5).

Iubitori de bani. [„Lacom”, KJV]. Gr. philarguroi, „iubitori de bani” (vezi Luca 16:14; 1 Timotei 6:10).

Lăudăroși. Sau „mândri fără motiv” (vezi Romani 1:30), adică aceia care se încred în propriile capacități și sfidează oferta lui Dumnezeu și drepturile semenilor lor.

Trufași. Sau „îngâmfați” (vezi Romani 1:30), adică privindu-i pe ceilalți cu sfidare și fără respect.

Hulitori. Sau „defăimători”, „ponegritori”, adică cei care vorbesc de rău, căutând să strice bunul nume și valoarea celuilalt, fie Dumnezeu, fie om.

Neascultători. Vezi Romani 1:30.

Nemulțumitori. Sau „nerecunoscători” pentru darurile primite de la Dumnezeu sau de la părinți. Cei „iubitori de sine” sunt rareori recunoscători față de ceilalți. Invențiile moderne au contribuit la o mulțumire de sine care adesea întunecă și conștiința omului că are continuu nevoie să primească binecuvântările lui Dumnezeu.

Fără evlavie. [„Nesfințiți”, KJV]. Sau „neevlavioși”, o referire la acea stare a minții care Îl îndepărtează pe Dumnezeu din gândirea și din faptele omului (vezi Isaia 57:20, 21; Romani 3:17, 18).

2 Timotei 3:3

3. Fără dragoste firească. [„Fără afecțiune naturală”, KJV]. Vezi Romani 1:31.

Neînduplecați. [„Călcători de armistițiu”, KJV]. Sau „ireconciliabili”, „implacabili”.

Clevetitori. [„Acuzatori mincinoși”, KJV]. Gr. diaboloi, „bârfitori” (vezi Matei 4:1; Efeseni 4:27), de unde derivă și cuvântul „diavol”.

Neînfrânați. Sau „fără stăpânire de sine”. Cei care trăiesc numai pentru a-și place lor înșiși sunt mânați de impulsuri personale și nu de principii. Persoana egoistă dorește ca dorințele să îi fie satisfăcute când și cum vrea.

Neîmblânziți. [„Sălbatici”, KJV]. Literal, „nedomesticiti”.

Neiubitori de bine. [„Disprețuitori de cele bune”, KJV]. Gr. aphilagathoi, „cei care nu-i iubesc pe oamenii buni”.

2 Timotei 3:4

4. Vanzători. Sau „trădători”.

Obraznici. [„Violenți”, KJV]. Gr. propeteis, „nesăbuit”, „nehibzuit”, tradus „pornire nehibzuită” în

Faptele Apostolilor 19:36.

Îngâmfați. Sau „orbiți de mândrie” (vezi 1 Timotei 6:4).

Iubitori mai mult de plăceri. Cei care se iubesc „pe sine” (v. 2) în mod natural caută mai degrabă satisfacerea plăcerii decât ascultarea de cerințele sfinte ale lui Dumnezeu.

Mai mult. Mai precis, „decât”, adică oamenii aceștia sunt stăpâniți mai degrabă de iubirea de plăceri decât de iubirea de Dumnezeu. Această descriere se poate aplica atât la membrii bisericii cât și la cei care necredincioși.

2 Timotei 3:5

5. O formă de evlavie. Adică au caracteristicile externe ale religiei, ca de pildă participarea la serviciul de închinare, oferirea de daruri la biserică și chiar îndeplinirea de servicii în biserică. Trăsătura aceasta se aplică mai ales la cei care mărturisesc că sunt creștini.

Puterea. Adică puterea lui Dumnezeu, care conlucrează cu voința omului pentru înlăturarea tuturor tendințelor păcătoase (vezi Romani 1:16; 2 Corinteni 13:4; Efeseni 3:20).

Depărtează-te. Pavel îl sfătuiește pe Timotei și pe toți viitorii conducători ai bisericii să fie atenți la primejdiile cu care se confruntă aceasta. Pe lângă o vigilență personală ca nu cumva să cedeze practicilor rele descrise aici (v. 2–5), Timotei trebuia să atragă atenția credincioșilor împotriva acestor tendințe viclene, care scădeau influența creștinismului. De-a lungul timpului comportamentul membrilor cu numele, adică aceia care mărturisesc loialitate față de Dumnezeu, dar nu dau dovadă de creștere în asemănarea cu Hristos, a reprezentat o mai mare piedică pentru înaintarea Evangheliei decât oricare alt factor. Compară cu 2 Corinteni 2:14–16; 1 Timotei 4:16; 2 Petru 3:12.

2 Timotei 3:6

6. Unii. [„De felul acesta”, KJV]. Creștinii șarlatani și cei care provoacă „certurile de cuvinte” (vezi 1 Timotei 6:3–5; 2 Timotei 2:14) dau adesea pe față caracteristicile enumerate în cap. 3:2–5.

Se vâără. [„Se furișează”, KJV]. Gr. enduno, „a intra”, „a se strecura”.

Femeile ușurate. [„Femeile naive”, KJV]. Gr. gunaikeria, „femeiușcă”, folosit depreciativ. Pavel descrie aici femeile acelea ușor de înșelat, care, din cauza unei insuficiente discipline religioase, sunt pradă ușoară pentru cei care proclamă interpretări fanteziste ale Scripturii. Poate din cauza leneviei, femeile acestea au mai mult timp pentru a le satisface acestora capriciile și curiozitățile. Ele sunt mulțumite de atenția pe care acești falși învățători religioși le-o acordă și prin urmare le răspund cu ascultarea lor prostească. Un astfel de comportament nu ar exista în biserică dacă fiecare creștin s-ar hotărî să cunoască personal adevărurile Bibliei. Tendința de a căuta mereu ceva nou și senzațional nu este o caracteristică a creștinului matur (vezi Efeseni 4:14).

Îngreuiate. [„Încărcate”, KJV]. Sau „copleșite” din cauza obiceiurilor păcătoase. Fiind neliniștite în ce privește propria răspundere față de Dumnezeu, ele își liniștesc conștiința prin dese digresiuni în inovații religioase. Ele resping cererile serioase ale unei vieți convertite în favoarea unei vieți cvasi-religioase, prin care „învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului” (v. 7).

Pofte. Gr. epithumiai, „dorințe”, „dorințe profunde” (vezi Marcu 4:19; Iacov 1:14).

2 Timotei 3:7

7. Învăță întotdeauna. Și anume „femeile ușurate” (v. 6) și toți ceilalți care au o aparență religioasă, dar trăiesc în păcat.

Cunoștință. Gr. epignosis, „cunoștință deplină”, „cunoștință precisă și corectă”. Amatorii religioși (v. 6) cunosc numai fragmente de adevăr amestecate cu diferite erori, ei nu văd adevărul ca o unitate. Orice noutate sau senzație religioasă îi captivează.

2 Timotei 3:8

8. Iane și Iamre. Deși nu se găsesc în Vechiul Testament, numele acestea sunt păstrate într-un Targum iudaic (vezi Vol. V, pp. 95, 96) care comentează Exodul 7:11. După cât se pare, oamenii aceștia erau doi din magii care au imitat minunile lui Moise când s-a înfățișat prima dată la faraon.

S-au împotrivit. Literal, „au stat împotriva”.

Așa și aceștia. Adică așa cum Iane și Iamre au pus piedici în calea adevărului, așa fac și învățătorii religioși.

Stricați la minte. Mentea hotărăște direcția pe care o ia voința. Comportamentul drept nu poate fi așteptată decât dacă și gândirea e corectă. În consecință, o doctrină corectă precede o viețuire dreaptă.

Netrebnici. [„Ticăloși”, KJV]. Gr. adokimoi, „neaprobat”, „neadevărat”. Solia sau credința acestor învățători nu pare adevărată. Compară cu 2 Timotei 2:15.

2 Timotei 3:9

9. Nu vor mai înainta. Adică nu vor merge mai departe de „femeile ușurate” și de oamenii de felul lor, care pentru un timp îi urmează pe acești învățători falși care vestesc fantezii religioase.

Nebunia. Gr. anoia, „lipsă de înțelegere”. Istoria confirmă prezicerea lui Pavel că nebuniile oamenilor sunt mai curând sau mai târziu date pe față și lepădate, chiar de către cei care au fost cel mai tare amăgiți.

Și a celor doi. [„Și a lor”, KJV]. Adică așa cum șmecheriile lui Iane și Iambre (v. 8) au fost date pe față atât înaintea egiptenilor cât și înaintea israeliților.

2 Timotei 3:10

10. Tu. Versiunea greacă accentuează faptul că Timotei cunoștea bine viața lui Pavel, care stă în contrast izbitor cu cea a pseudo-învățătorilor descriși în v. 2–9. Dacă ar fi fost inconsecvențe în viața apostolului, fapte ascunse care să-i infirme sinceritatea și integritatea, cu siguranță că Timotei le-ar fi cunoscut. Viața lui Pavel trebuia să fie întotdeauna un imbold și o călăuză pe care tânărul apostol să o aibă în minte în vremurile grele după ce lucrarea lui Pavel avea să se sfârșească. Compară cu 1 Tesaloniceni 2:1–12.

Învățătura. Gr. didaskalia, „învățătura” (vezi 1 Timotei 6:1, 3; 2 Timotei 3:16; 4:3). Învățătura lui Pavel, confirmată de roadele pe care le-a avut în toată Asia Mică, era autentică. Este pusă în contrast cu credința osândită (cap. 3:8) a învățătorilor falși.

Purtarea. [„Felul de viață”, KJV]. Literal, „un comportament”, deci „purtare”, „fel de viață”.

Hotărârea. [„Scopul”, KJV]. Scopul lui Pavel după convertire a fost fără încetare proslăvirea lui Hristos, pentru ca toți oamenii să poată fi atrași la El. Hotărârea aceasta îi conducea învățătura și purtarea.

Credința. Încrederea personală în iubirea și călăuzirea zilnică a lui Dumnezeu îi ofereau lui Pavel o perspectivă în mijlocul problemelor apăsătoare care îl înconjurau (vezi 1 Timotei 1:14).

Îndelunga... răbdare. Vezi cap. 2:24.

Dragostea. Vezi 1 Corinteni 13:1.

Răbdarea. Vezi Iacov 1:3; Apocalipsa 14:12.

2 Timotei 3:11

11. Prigonirile. Compară cu Faptele Apostolilor 13:50; 2 Corinteni 11:23–27; 12:10.

Suferințele. Compară cu 2 Corinteni 1:5, 7; Coloseni 1:24.

Antiohia. Vezi Faptele Apostolilor 13:14–50.

Iconia. Vezi Faptele Apostolilor 13:51 – 14:6.

Listra. Vezi Faptele Apostolilor 14:6–20. S-ar putea ca apostolul să fi ales aceste trei cetăți deoarece Timotei cunoștea foarte bine districtul în care erau așezate (vezi Faptele Apostolilor 16:1, 2).

Au venit peste mine. [„Le-am îndurat”, KJV]. Literal, „le-am suportat”. „Hotărârea” pe care o luase Pavel (v. 10) l-a ajutat să sufere umilința și chinul; el era hotărât să lucreze la înaintarea cauzei lui Hristos, nu a prestigiului sau a siguranței sale.

M-a izbăvit. Compară cererea din modelul de rugăciune dat de Hristos (Matei 6:13). Dumnezeu nu l-a cruțat pe Pavel de încercările vieții și nu l-a cruțat nici pe Isus. Dar Dumnezeu ne ajută să îndurăm astfel de încercări. Pietrele vieții devin perne. Ca și Hristos, sfinții încercați pot să vadă „bucuria” care e pusă înaintea lor (Evrei 12:2), mărturisind astfel despre puterea harului divin, care îi ține tari în mijlocul situațiilor potrivnice.

Din toate. O astfel de mărturie cu privire la grija personală a lui Dumnezeu trebuia să fie un izvor de încurajare pentru Timotei atunci când persecuții și suferințe asemănătoare aveau să vină peste el.

2 Timotei 3:12

12. Toți. Nu numai slujitorii Evangheliei, ci și toți cei care se hotărăsc să trăiască așa cum a trăit Hristos, trebuie să se aștepte să fie greșit înțeleși, vorbiți de rău și supuși la tot felul de suferințe (vezi Ioan 15:18–20; 1 Petru 4:12–19).

Voiesc. Gr. thelo, „a se hotărî”.

Evlavie. În contrast cu pretenția de a trăi o viață creștină (v. 5).

În Hristos Isus. Adică nu există viață „evlavioasă” fără o legătură vie cu Domnul. El este și modelul și susținătorul vieții creștine.

Vor fi prizoniți. Vezi Filipeni 1:29.

2 Timotei 3:13

13. Oamenii răi. Cei descriși în v. 2–5.

Înșelători. [„Seducători”, KJV]. Sau „impostori”, cei descriși în v. 5–9.

Vor merge din rău în mai rău. Adică se vor face din ce în ce mai răi. Pavel se referă aici la caracterul oamenilor răi și la răutatea planurilor pe care le fac ei. În v. 9 el se referă la succesul șmecheriilor acestora. Deprinderile morale, ca toate celelalte, cu greu pot fi învinse; deprinderea face mai ușoară fapta, fie bună, fie rea. Numai harul lui Dumnezeu poate să înfrângă lanțul obiceiurilor și să reîndrume cursul vieții. Deși Pavel vorbește aici de continua deteriorare a unei vieți rele, este de asemenea adevărat că „vremurile grele” prin care va trece biserica până la sfârșitul lumii sunt provocate de „oamenii răi și înșelători”. În fiecare generație oamenii nelegiuți învață de la predecesorii lor, sporind intensitatea răului și confirmând profetaia lui Hristos despre „înmulțirea fărădelegii” (Matei 24:12).

Vor amăgi pe alții. Gr. planaō, „a face să meargă în rătăcire”.

Și se vor amăgi și pe ei înșiși. Cei care cedează în fața rătăcirii și o impun altora devin astfel susceptibili la o nouă înșelăciune.

2 Timotei 3:14

14. Rămâi. [„Continuă”, KJV].

Le-ai învățat. Unica apărare a lui Timotei contra învățăturilor înșelătoare consta în dependența lui totală de instrucțiunile lui Pavel și ale celorlalți apostoli (vezi cap. 1:13; 2:2). Aceste adevăruri ale Evangheliei conving mintea și încălzesc inima. Experiența personală dovedește valoarea principiilor Scripturii și în felul acesta dezvoltă pentru viitor o încredere sporită.

De la cine. În limba greacă pronumele acesta are formă de singular. Totuși, dovezile textuale favorizează traducerea cu forma de plural. Timotei a avut privilegiul de a fi fost învățat de evlavioasa lui bunică, Lois, de mama sa, Eunice (vezi cap. 1:5), de Pavel și de ceilalți apostoli. Unii cred că prin cuvintele „de la cine” se face referire la „Sfintele Scripturi” (cap. 3:15), însemnând că autoritatea pe care o aveau Pavel, bunica și mama lui Timotei se baza în cele din urmă pe Scripturi, nu pe ei înșiși. Numai Scripturile dau vieții o temelie neschimbătoare de convingere și siguranță.

2 Timotei 3:15

15. Din pruncie. [„De copil”, KJV]. Părinții iudei credincioși începeau să-i învețe pe copiii lor adevărurile Vechiului Testament de când aceștia împlineau cinci ani.

Sfintele Scripturi. Literal, „scrierile sfinte”, adică Vechiul Testament. Pe vremea când scria Pavel nu exista colecția scrierilor Noului Testament, deși erau în circulație anumite relatări scrise ale vieții și ale cuvintelor lui Hristos și câteva din scrisorile lui Pavel către unele biserici. În ce privește dezvoltarea canonului Noului Testament vezi Vol. V, pp. 123–132. Dovezile textuale sunt împărțite între păstrarea și omiterea articolului hotărât „-le” („Sfintele”). Dacă este păstrat, se face referire la anumite pasaje din Scriptură; dacă este omis, atunci este scoasă în evidență calitatea Scripturilor.

Înțelepciunea care duce la mântuire. [„Înțelepciunea pentru mântuire”, KJV]. Scopul esențial al Bibliei este nu numai de a relata istoria și nici măcar de a descrie natura lui Dumnezeu. Biblia a fost scrisă pentru a le arăta oamenilor cum pot fi salvați din păcatele lor. Sunt multe așa-zise „scrieri” sacre în lume, dar numai Biblia arată adevărata cale spre mântuire. Marile religii ale lumii, ca mahomedanismul, budismul și hinduismul, au „scripturi sfinte”, dar acestea nu pot da nimănui „înțelepciunea care duce la mântuire”. Numai Biblia descoperă cum pot oamenii sfărâma lanțurile păcatului și cum pot afla iertare de la Dumnezeu. În consecință, prima datorie a omului ar trebuie să fie înțelegerea personală a Scripturii.

Prin credința. Chiar dacă cineva ar memora întreaga Scriptură și ar cunoaște perfect fiecare doctrină, lucrul acesta, în sine, nu i-ar asigura mântuirea. „Și demonii cred” (Iacov 2:19), dar cunoașterea lor cu privire la adevăr nu-i face sfinți și nici nu le garantează mântuirea.

2 Timotei 3:16

16. Toată Scriptura. Deși Pavel se referă aici în mod specific la Vechiul Testament, declarația lui este adevărată și cu privire la Noul Testament. Dumnezeu nu le dă oamenilor dreptul să facă deosebire între ceea ce presupun ei că e inspirat de Dumnezeu și ceea ce cred că e doar produsul ingeniozității omenești.

Insuflată de Dumnezeu. [„Dată prin inspirație de la Dumnezeu”, KJV]. Gr. theopneustos, literal, „suflat de Dumnezeu”, „inspirat de Dumnezeu”. Aici Pavel arată din ce cauză Biblia îi dă omului „înțelepciunea care duce la mântuire” (v. 15): ea este chiar gândul lui Dumnezeu comunicat oamenilor (vezi 2 Petru 1:21). Vitalitatea Scripturilor e datorată inspirației divine. Farmecul și puterea lor de a satisface fiecare nevoie a omului mărturisesc despre originea lor divină.

În ce privește o discuție despre natura inspirației vezi GC v-xii; Material Suplimentar din EGW la 2 Petru 1:21.

Unii comentatori traduc prima parte a acestui verset astfel: „fiecare Scriptură inspirată de Dumnezeu”, „toată Scriptura inspirată”. Ei susțin că termenul theopneustos limitează cuvântul pe care-l determină. În consecință, acești comentatori cred că aici se face referire numai la acele pasaje din Vechiului Testament, sau la oricare alt grup de scrieri, care sunt inspirate. Totuși, deși versiunea greacă permite această traducere, exprimarea din KJV (ca și cea din traducerea Cornilescu) e mai apropiată de ceea ce Biblia are de spus cu privire la sine. Un eminent cercetător modern, C. F. D. Moule, susține cu privire la această expresie că „este improbabil să însemne 'fiecare scriptură inspirată' și este mult mai probabil să însemne 'toată Scriptura [este] inspirată’”. (An Idiom Book of New Testament Greek, p. 95).

Alți comentatori susțin sensul activ al cuvântului theopneustos, traducând expresia astfel: „toată Scriptura Îl respiră pe Dumnezeu”. Totuși, uzul gramatical și mărturia Scripturilor susțin interpretarea pasivă. Compară cu 2 Petru 1:21. Exprimarea activă anulează declarația aparentă că toată Scriptura e inspirată de Dumnezeu; atunci textul ar afirma doar că Biblia, ca și alte scrieri religioase, este concentrată în jurul lui Dumnezeu și conține cele mai frumoase gânduri ale omului cu privire la Dumnezeu.

De folos. Pavel dezvoltă aici în patru funcții scopul care stă la baza Cuvântului Sfânt, descoperind astfel în detaliu cum le dă Biblia oamenilor „înțelepciunea care duce la mântuire” (v. 15).

Să învețe. [„Pentru învățătură”, KJV]. (Vezi v. 10). Numai Biblia este manualul omului pentru mântuire. Numai Dumnezeu poate să-i ofere omului mântuire; astfel numai El poate să descopere natura și cuprinsul ei. Tot ce trebuie spus cu privire la răspunderea omului față de Dumnezeu, se găsește în Scripturi.

Să mustre. [„Spre mustrare”, KJV]. Gr. elegmos, „cenzură”. În ce privește verbul înrudit, elegcho, vezi Ioan 8:46; 1 Timotei 5:20. Biblia nu numai că îl mustră pe păcătos; ea și combate învățăturile pervertite, ca de pildă cele cu care avea de luptat Timotei (vezi 2 Timotei 2:14, 16–18, 23; 3:7–9, 13).

Să îndrepte. [„Pentru corectare”, KJV]. Sau „readucerea la o stare corectă”, „ameliorare”. De când a fost scrisă prima ei pagină, Biblia a avut puterea de re-creare, de transformare a vieților oamenilor.

Să dea înțelepciune. [„Instrucțiune”, KJV]. Sau „disciplină”, „instruire”, tradus „mustrare” în Efeseni 6:4. Așa cum unui copil i se arată care sunt răspunderile fundamentale ale unui adult, tot așa și creștinul găsește în Scriptură principiile care îl vor ajuta să crească „la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13). Procesul de creștere, pentru a fi ca Hristos, este cunoscut ca sfințire, o educație pentru toată viața.

Neprihănire. [„Dreptate”, KJV]. Gr. dikaiosune, calitatea sau starea pe care Dumnezeu o poate aproba. Numai Biblia vorbește despre un fel de viață cu care Dumnezeu poate fi de acord.

2 Timotei 3:17

17. Omul lui Dumnezeu. Vezi 1 Timotei 6:11. Numai acela care alege sincer să fie cunoscut ca om al lui Dumnezeu va îngădui cu seriozitate ca Scripturile să-și împlinească în viața sa împătrita lor funcție, așa cum apare ea în 2 Timotei 3:16. Aderând la învățătura biblică, el va fi recunoscut de toți ca om al lui Dumnezeu.

Desăvârșit. Gr. artios, „potrivit”, „complet”, „echipat”, pentru tot ce se cere de la un creștin.

Cu totul destoinic. [„Deplin echipat”, KJV]. Gr. exartizo, „cu totul potrivit”, „corespunzător echipat”.

Orice lucrare bună. [„Toate faptele bune”, KJV]. Cel mai bun serviciu pe care îl poate face un „om al lui Dumnezeu” este să împartă binecuvântările Bibliei, care au adus o incomparabilă tărie și nădejde în propria sa viață.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

1 Ev 626; GC 321; PP 103

1, 2 AA 502; CG 229

1–44T 206

1–5COL 411; GC 444

2 FE 101; 3T 199

2, 3 1T 217

2–5MYP 347

4 AH 499; CT 281; FE 192, 220; ML 321; MYP 84; 2T 145, 285, 289, 293; 3T 41, 60; 5T 106, 363; 8T 55

4, 5 FE 460; MYP 142; TM 474; 3T 29

5 AA 502; FE 134; PP 317; 1T 162, 407, 2T 395, 442; 4T 377, 403; 5T 87, 258; 7T 42; 8T 86, 249, 294

6 5T 139, 140

7 TM 401; 1T 418; 3T 53

9 GC 275

12 AA 576; GC 48, 507, 608; ML 69; PP 608; SR 324

13 Ev 359; GC 321; 2T 390

13–17AA 502

14 CW 118

14, 15 ML 34

14–17CSW 24; FE 394

15 AA 203; FE 170, 240; MYP 260; PP 592; 3T 333; 4T 398; 5T 389; 6T 160; 8T 157

15–17CG 512; CT 139; FE 391

16 CT 462; Ed 191; Ev 134; GC v, 324; T 434, 747

16, 17 CSW 17; Ed 171; EW 136; FE 123, 169, 187, 408, 444; GC vii; GW 250, 309; TM 330; 4T 441; 8T 299

17 CSW 20; CT 447; MYP 274; 1T 135, 648; 2T 500, 710; 3T 228, 235, 374, 556; 4T 498

2 Timotei 4:1

1. Te rog fierbinte. Vezi 1 Timotei 5:21. Pavel își începe aici apelul final către tânărul său colaborator, Timotei. Capitolul e plin de cuvinte spuse din inimă. Pavel își întâmpină propriul său calvar, dar într-o dispoziție triumfătoare. Curajul și hotărârea lui ies puternic în evidență.

Înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos. Sau „înaintea lui Dumnezeu și chiar a lui Hristos”.

Are să. [„Va”, KJV]. Gr. mello, „a fi gata” să facă ceva, „a fi pe punctul de” a face ceva.

Judece. Compară cu 1 Tesaloniceni 4:16, 17. Vezi Apocalipsa 22:12.

Pentru. [„La”, KJV]. Mai degrabă „prin”. Pavel folosește aici jurământul și jură pe „arătarea” și „împărăția” lui Dumnezeu.

Arătarea. Gr. epiphaneia, „manifestarea vizibilă” (vezi 1 Timotei 6:14).

Împărăția. Compară cu Matei 6:10. Stabilirea împărăției veșnice a lui Hristos, a dreptății și a păcii

sale va urma după cea de-a doua venire (vezi Daniel 7:14, 27; Matei 25:31; 2 Timotei 4:18; Apocalipsa 11:15).

2 Timotei 4:2

2. Propovăduiește. Gr. kerusso, „a vesti”. În ce privește forma substantivală kerux vezi 1 Timotei 2:7. Aici Pavel începe lista sarcinilor pe care îl roagă stăruitor pe Timotei să le îndeplinească (2 Timotei 4:1).

Cuvântul. Este vorba despre „Cuvântul lui Dumnezeu” (cap. 2:9), „cuvântul adevărului” (v. 15). Metoda lui Hristos de a comunica adevărul constituie modelul pentru fiecare creștin. Hristos Își concentra atenția la descoperirea adevărului. El refuza să piardă timpul cu teoriile eronate sau cu polemici. Isus scotea în evidență datoriile practice care aveau legătură cu experiențele vieții ascultătorilor Săi. El dorea ca oamenii să fie întăriți pentru viața de zi cu zi. În consecință, El nu predica teorii fanteziste sau presupuneri senzaționale, care au ca scop satisfacerea celor curioși sau întărirea prestigiului înaintea gloatei nestatornice. Tot așa, slujitorii Evangheliei din ziua de azi nu trebuie să includă în predicile lor simple tradiții sau păreri omenești. Numai Cuvântul este în stare să satisfacă nevoile bărbaților și femeilor slăbiți de păcat. Istorisiri plăcute, care doar captează atenția oamenilor și dau naștere la răs, sunt incompatibile cu răspunderea serioasă a unui pastor care mărturisește că-L reprezintă pe Hristos.

Îndemnul „propovăduiește Cuvântul” sugerează un conținut menit să-i ajute pe oameni să lupte împotriva ispitei și să rezolve problemelor vieții zi de zi. Porunca aceasta interzice orice ușurătate, orice interpretare fantezistă bazată pe exegeză inexactă și orice subiect banal. Duhul Sfânt va conlucra cu eforturile predicatorului numai când acesta vestește adevărul. Ca un „mesager” pentru Dumnezeu, slujitorul Evangheliei trebuie să predice numai și numai Cuvântul, altminteri e un înșelător [„impostor”]. Vezi cap. 3:13.

Când predicatorii din ziua de azi își dau seama de misiunea lor ca verigi vii între harul lui Dumnezeu și nevoile oamenilor, atunci solia lor va consta numai din Pâinea Vieții curată (vezi Ioan 6:51, 63). Predicile lor vor fi construite în așa fel încât ascultătorii nu doar că vor fi plăcut impresionați, dar își vor și aduce aminte de adevărul prezentat. Cuvântul va forma deprinderi sfinte și va crea aspirații și nădejdi noi.

Stăruiește. [„Insistă”, LKV]. Gr. ephistemi, „a se ține de”, „a fi gata”.

La timp și ne la timp. Adică indiferent dacă solia este convenabilă sau nu, Evanghelia este întotdeauna necesară, fie că oamenii își dau sau nu dau seama de aceasta.

Mustră. Gr. elegcho, „a convinge”, și anume cu dovezi suficiente (vezi Ioan 8:46; 1 Timotei 5:20). În ce privește forma substantivală elegmos vezi 2 Timotei 3:16. Fiecare om ar trebui să fie avertizat de păcatele sale, dar avertizarea trebuie să fie bazată pe dovezi de necombătut din Cuvântul lui Dumnezeu.

Ceartă. Sau „cenzurează”. Păcatul flagrant cere o cenzură aspră, iar datoria bisericii constă în a descoperi atitudinea lui Dumnezeu față de nelegiuire. Păcatul trebuie muștrat, dar păcătosul trebuie să fie iubit. Cuvântul divin este norma după care să fie aplicată cenzura.

Îndeamnă. Gr. parakeleo, „a chema de partea”, „a încuraja” (vezi Matei 5:4). Numai Cuvântul poate îndemna și încuraja cu efect inimile sleite de puteri și picioarele obosite.

Blândețea. [„Îndelungă răbdare”, KJV]. Gr. makrothumia, „îndurare”, „răbdare” (vezi cap. 3:10). În ce privește forma verbală vezi Iacov 5:7. Orice aspect al datoriei slujitorului Evangheliei, fie muștrare, fie ceartă, fie îndemn, trebuie să fie înveșmântat cu răbdare și împreună simțire. Muștrarea aspră, rece nu îi va aduce pe păcătoși la Hristos.

Învățătura. [„Doctrina”, KJV]. Este vorba despre învățătura care alcătuiește temelia și cadrul oricărei experiențe creștine adevărate. Doctrinile constituie informații cu privire la Dumnezeu și planul Său; ele sunt unica armă a slujitorului Evangheliei împotriva erorii, unicul lui manual pentru o viață sfântă (vezi cap. 3:16).

2 Timotei 4:3

3. Va veni vremea când. Fără îndoială că apostolul se gândea la marea apostazie care avea în curând să se dezvolte în biserică și care avea să fie o primejdie pentru aceasta până la a doua venire a lui Hristos (vezi Matei 24:23–27; Faptele Apostolilor 20:28–31; 2 Tesaloniceni 2:1–12; 1 Timotei 4:1–3; 2 Timotei 3:1–5).

Suferi. Adică să asculte de bunăvoie de ea.

Sănătoasă. Vezi cap. 1:13. Numai adevărul îi va da tărie și vitalitate creștinului. Învățăturile false dau naștere la certuri și la slăbiciune sufletească (compară cu 1 Timotei 6:3–5; 2 Timotei 2:14, 16, 17, 23; 3:8).

Învățătura. [„Doctrina”, KJV]. Sau „cuvântul” (v. 2). Compară cu „învățăturile sănătoase” (cap. 1:13).

Ci. [„După”, KJV]. Adică în armonie cu.

Îi vor gădila urechile. Nu pe învățători, ci cei care „nu vor suferi învățătura sănătoasă”, așa cum reiese clar din versiunea greacă. Pe acești ascultători superficiali „îi vor gădila urechile” să asculte interpretări fanteziste ale Scripturii, cu care să-și satisfacă curiozitatea și „poftele”. Ei sunt interesați numai de acele părți ale Scripturii pe care le pot interpreta ca promisiuni de pace și siguranță. Ei neglijează cerințele pe care le are „învățătura sănătoasă”, care taie adânc în sufletul omului. Ei au o dorință superficială pentru religie, în așa măsură încât aceasta să nu deranjeze obiceiurile vieții lor pervertite.

Își vor îngrămădi. Adică vor strânge cu grămada în jurul lor.

Poftele. Sau „dorințele” (vezi cap. 3:6).

2 Timotei 4:4

4. Își vor întoarce. Cei care „nu vor suferi învățătura sănătoasă” își aleg intenționat soarta. Nimănui nu îi este forțată voința, nimeni nu va fi pierdut pentru că Dumnezeu sau oricine altcineva l-ar fi osândit. Cei descriși aici refuză să accepte Biblia ca unică autoritate și ca singura lor normă de comportament.

Adevăr. „Învățătura sănătoasă” (v. 3) nu îl laudă pe om. Dimpotrivă, ea demască starea lui mizerabilă și dă la iveală soarta pe care o are dacă harul lui Dumnezeu nu intervine în viața sa. Adevărul descoperă caracterul lui Dumnezeu și remediul Său pentru păcat. O schimbare a vieții, o totală redirecționare a intereselor și a ținutelor, în armonie cu adevărul, constituie unicul răspuns acceptabil la „învățătura sănătoasă”.

Istorisiri închipuite. [„Basmе”, KJV]. Vezi 1 Timotei 1:4. Chiar și atunci când fac uz de Biblie, acești creștini necredincioși își alcătuiesc propriile doctrine, în acord cu dorințele lor. S-ar putea să-și îmbrace gândurile în cuvinte din Scriptură, dar ideile exprimate sunt încărcate de erori. Textele biblice folosite cu alt sens și scoase din context se dovedesc tot atât de nesigure pentru călăuzire ca și cuvintele oamenilor.

2 Timotei 4:5

5. Fii treaz. [„Veghează”, KJV]. Sau „fii stăpân pe tine”. Aici Pavel îl îndeamnă pe Timotei să caute mai întâi calmul și chibzuința care îl vor pregăti să facă față oricărei dificultăți care s-ar ivi. Ca unul din conducătorii responsabili ai bisericii creștine, Timotei trebuie să fie într-un contrast izbitor cu învățătorii descriși înainte (v. 3, 4). O proclamare corectă a „adevărului” (v. 4) cere o atitudine calmă și serioasă.

Sufere răul. [„Suferă necazurile”, KJV]. Gr. kakopatheo, „a trece prin greutăți” (vezi cap. 2:9).

Evanghelist. Cel care predică Evanghelia este pus aici în contrast cu cei care învață „istorisiri închipuite” (v. 4). Solia evanghelistului este Cuvântul lui Dumnezeu; el stă în locul lui Dumnezeu și duce mesajul Său. El predică „învățătura sănătoasă”, nu teorii senzaționale pentru a atrage atenția sau presupuneri fanteziste pentru a satisface curiozitatea zadarnică.

Împlinește-ți bine. [„Dă o dovadă deplină”, KJV]. Gr. plerophoreo, „a umple”, „a împlini”.

Slujba. Gr. diakonia, „serviciu” (vezi Romani 12:7), adică „slujba” pentru alții. Nu trebuie să lipsească nimic din eforturile lui Timotei de a împlini diferitele necesități ale oamenilor, atât a celor din biserică cât și a celor din afara ei.

2 Timotei 4:6

6. Căci. Spre deosebire de Timotei, Pavel nu mai avea prilejul să îndeplinească multe sarcini ale unui slujitor al Evangheliei. Timotei trebuia să continue lucrarea, iar Pavel avea să moară.

Să fiu turnat ca o jertfă. [„Să fiu jertfit”, KJV]. Gr. spendo, „a oferi o libațiune” (vezi Filipeni 2:17). Ceea ce fusese anticipat în Filipeni 2:17, a devenit acum realitate. Acestea sunt cuvinte de splendoare morală. Nu e dată pe față nici auto-compătimire, nici tristețe din cauza greutăților nemiloase.

Plecării. Gr. analisis, „o slăbire”, ca o funie de cort când se ridică tabăra, sau ca funiile de ancorare a unei corăbii care se pregătește să pornească. Pavel vorbește despre execuția sa, comparându-și moartea cu ridicarea unei tabere sau cu plecarea unei corăbii dintr-un port.

Aproape. Sau „prezentă”. Scrisoarea lui Pavel devine ultima lui dorință și testamentul său pentru Timotei și pentru întreaga biserică creștină.

2 Timotei 4:7

7. M-am luptat. Compară cu 1 Timotei 6:12. Angajamentul lui Pavel de a fi ambasador divin cerea o viață de luptă neîncetată cu forțele răului, fie oameni, fie demoni (vezi 1 Corinteni 9:25; Filipeni 1:27, 30; 1 Tesaloniceni 2:2). Apostolul a purtat bine „toată armătura lui Dumnezeu” ținând „piept împotriva uneltirilor Diavolului” (Efeseni 6:11).

Lupta cea bună. [„O luptă bună”, KJV]. Literal, „lupta cea bună”. Articolul hotărât arată că este vorba despre lupta supremă „a credinței” (vezi 1 Timotei 6:12) în care sunt angajați toți creștinii.

Alergarea. Sau cursul vieții trasat de Dumnezeu. Pavel împlinise planul divin pentru el, nu slăbise ritmul și nici nu șovăise, dăduse piept cu toate provocările, chiar și execuția sa, cu optimism și hotărâre. Compară cu Faptele Apostolilor 20:24. În ce privește numărul bisericilor la sfârșitul lucrării sale, vezi harta din fața p. 193.

Am păzit. [„Ținut”, KJV]. Gr. tereo, „a păzi”.

Credința. Compară cu 1 Timotei 6:12. În timp ce lupta „lupta cea bună” și urma „alergarea” pe care i-o trasase Dumnezeu, Pavel avea satisfacția faptului că, deși trebuise de multe ori să dea piept cu greutăți și ispite, păzise și ținuse credința încredințată lui (vezi 1 Timotei 1:11; 2 Timotei 1:12). Exemplul lui Pavel de credincioșie trebuia să fie o provocare pentru Timotei și pentru fiecare viitor slujitor al Evangheliei. Credința personală depinde de ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare creștin va păzi credința prin trăirea principiilor ei. Sinceritatea credinței se măsoară în gradul în care creștinul respectiv reflectă în viața sa aceste principii.

2 Timotei 4:8

8. De acum Gr. loipon, fie „în viitor”, sau „cu privire la celelalte lucruri”. Lui Pavel nu îi mai rămăsese nimic în afară de slava răsplătirii cerești. Autoritățile romane îl privaseră de alte ocazii de a predica Evanghelia; executarea lui iminentă contramandase orice așteptare a odihnei binemeritate și a părtaşiei cu prietenii. Dar răsplata pe care avea să o primească din mâna lui Dumnezeu eclipsa orice dorință pământească.

Mă așteaptă. [„Este pusă deoparte”, KJV]. Sau „este păstrată”. Pavel folosește timpul prezent pentru a scoate în evidență siguranța răsplătirii veșnice. Compară cu Ioan 3:16. În decursul ceasurilor întunecate ale nobilei sale lupte pentru credință, strălucirea făgăduinței lui Dumnezeu îi dăduse curaj și speranță (vezi Coloseni 1:5).

Pavel nu se așteaptă ca la moarte să-i fie dată „cununa” biruinței; ea îl „așteaptă” în ziua de apoi, ziua arătării lui Hristos.

Cununa. [„Coroana”, KJV]. Gr. stephanos, „diademă” (vezi Apocalipsa 2:10), un simbol al biruinței.

Neprihănirii. [„Dreptății”, KJV]. Gr. dikaiosune, „caracter neprihănit” (vezi Matei 5:6). Datorită vieții sale neprihănite, Pavel va fi răsplătit cu tot ce a pregătit Dumnezeu pentru cei răscumpărați. El a făgăduit viața veșnică tuturor celor care luptă „lupta cea bună” și care își sfârșesc „alergarea”.

Mi-o va da. Gr. apodidomi, „a da înapoi”, „a răsplăti”, „a recompensa”. Compară cu Romani 2:6; Apocalipsa 22:12.

În „ziua aceea”. Adică în ziua celei de-a doua veniri a lui Hristos, „la arătarea” Sa (vezi 1 Timotei 6:14; 2 Timotei 1:12, 18). Atunci morții cei drepti vor fi înviați pentru viață veșnică (vezi 1 Tesaloniceni 4:16, 17; Apocalipsa 20:2). Pavel nu știe nimic despre mergerea în cer direct după moarte; a doua venire este „ziua aceea” când cei mântuiți vor fi răsplățiți cu viață veșnică.

Judecătorul cel drept. Adică Isus Hristos, care „va judeca vii și morți la arătarea lui” (vezi 1 Timotei 6:14). Compară cu Ioan 5:22, 27, 30; 2 Corinteni 5:10. Planul mântuirii a fost făcut atât pentru a-i mântui pe păcătoși cât și pentru a îndreptăți caracterul și înțelepciunea lui Dumnezeu. Când ultimul verdict al lui Dumnezeu împotriva păcatului și a păcătoșilor va fi în cele din urmă pronunțat, despre planul mântuirii și caracterul lui Dumnezeu se va afirma că sunt „neprihănite” [„drepte”] (vezi Romani 3:26; Filipeni 2:10, 11). Deși Pavel era acuzat pe nedrept de către judecătorii pământești, el avea încredere ca Dumnezeu nu va fi părtinitor în judecata Sa.

Nu numai mie. Pavel arată din nou că nu se așteaptă ca după moarte să meargă direct în cer. Cei drepti, atât cei morți cât și cei vii, vor primi viața veșnică în același timp, în „ziua aceea” (vezi 1 Corinteni 15:51, 54).

Iubit. [„Iubire”, KJV]. Gr. agapao (vezi Matei 5:43; Ioan 21:15). Cuvântul sugerează mult mai mult decât un simplu impuls, el cere ca întreaga viață, fiecare gând și fiecare faptă să manifeste respect față de persoana iubită. Astfel, perspectiva celei de-a doua veniri îl influențează pe creștin în folosirea timpului și a banilor săi, în alegerea prietenilor și îl motivează să-și biruie defectele de caracter și să devină tot mai asemenea lui Hristos (vezi 1 Ioan 3:3).

Venirea. [„Arătarea”, KJV]. Gr. epiphaneia, „manifestare vizibilă” (vezi 1 Timotei 6:14).

2 Timotei 4:9

9. Caută de vino curând. [„Străduiește-te....”, KJV]. Sau „grăbește-te”, „fă tot posibilul”. Pavel tânjea după tovărășia lui Timotei tot așa cum Hristos dorea să fie alături de cei mai apropiați prieteni ai Săi în ceasurile întunecate dinaintea morții Sale (Matei 26:38).

2 Timotei 4:10

10. Dima. Cândva tovarăș al lui Pavel (vezi Coloseni 4:14; Filimon 24). Din motive necunoscute el l-a părăsit pe apostol. Poate că umilința detenției lui Pavel și primejdia care îi pândea astfel viața erau o încercare prea mare pentru curajul lui Dima. Numele lui, ca și numele lui Imeneu și Alexandru (1 Timotei 1:20), este amintit numai cu dizgrație și compătimire.

Din dragoste pentru lumea de acum. [„Pentru că a iubit lumea de acum”, KJV]. Iubirea lui Dima pentru câștig și onoare lumească este în contrast puternic cu iubirea adevăraților creștini pentru „arătarea” lui Hristos. Dorința de onoruri lumești s-ar putea să facă imposibil ca un creștin să ducă biruitor „lupta cea bună” și să-și sfârșească „alergarea” (v. 7).

Crescens. Nu se mai cunoaște nimic despre acest om. Ca și Tit, se pare că el a părăsit Roma la cererea lui Pavel, pentru a contribui la înaintarea Evangheliei.

Tit. Vezi Tit 1:4. Pavel îl trimisese pe Tit la Corint pentru a reface armonia bisericii și pentru a afla

reacția credincioșilor corinteni la scrisoarea lui de mustrare (vezi 2 Corinteni 2:12, 13). Mai târziu, Tit l-a însoțit pe apostol la Creta, și în perioada petrecută acolo a supravegheat organizarea bisericii (vezi Tit 1:5). Apoi Pavel l-a rugat pe Tit să vină să se întâlnească cu el la Nicopoli (vezi Tit 3:12). Poate că Tit a rămas cu Pavel până la călătoria în Dalmația, o provincie a Iliricului Roman de-a lungul Mării Adriatice. Vezi harta de la p. 354.

2 Timotei 4:11

11. Numai. Se pare că persecuția cumplită din timpul lui Nero, în anul 64 d.Hr., a lăsat puțin creștini în Roma. Și se poate ca Pavel să fi considerat că e înțelept ca puținii credincioși care mai rămăseseră să trăiască neobservați până va trece tragicul ceas al persecuției.

Luca. În ce privește activitatea acestuia, vezi Vol. V, pp. 663, 664. Pe lângă faptul că a scris a treia Evanghelie și cartea Faptelor Apostolilor, Luca a fost unul din tovarășii cei mai apropiați ai lui Pavel (vezi Faptele Apostolilor 27:1; 28:11, 16; Coloseni 4:14; Filimon 23:24). Dizgrația care caracteriza întemnițarea lui Pavel nu l-a făcut pe Luca să dea înapoi. Deși profesia sa de medic ar fi putut să-i aducă prestigiu și avere, Luca a considerat ca cea mai mare onoare să simtă cu Pavel în suferință (vezi DA 225).

Marcu. Versetul acesta dă la iveală lucrarea plină de succes a unuia pe care Pavel îl socotise mai înainte un ratat, și spiritul mărinimos al lui Pavel, care nu păstra pică pe Marcu din cauza eșecului său anterior (vezi Faptele Apostolilor 13:13; 15:37). La câțiva timp după nefericitul episod din Perga (Faptele Apostolilor 13:13), Marcu și-a revenit, devenind potrivit cerințelor lucrării de slujire în câmpul Evangheliei, și raportul biblic dă la iveală noua lui utilitate ca unul din conlucrătorii credincioși ai lui Pavel (vezi Coloseni 4:10; Filimon 24). În prezent el era ajutorul lui Timotei în Asia Mică. Fusese cu Pavel în cursul primei lui întemnițări în Roma, și această experiență anterioară l-a făcut deosebit de valoros în această ultimă încercare.

De folos. Ultima parte a v. 11 poate fi tradusă, „el este folositor în serviciul pe care mi-l aduce”. După moartea lui Pavel, Marcu a lucrat cu Petru la Roma (vezi Vol. VI, pp. 34, 35). Probabil că în această perioadă a scris Evanghelia care-i poartă numele (vezi Vol. V, p. 564).

2 Timotei 4:12

12. Tihic. Un alt conlucrător credincios al lui Pavel în lucrarea de răspândire a Evangheliei (vezi Faptele Apostolilor 20:4; Tit 3:12). El și Timotei erau la Roma cu Pavel când acesta și-a scris epistola către credincioșii coloseni (vezi Coloseni 1:1; 4:7). El a fost solul care a dus scrisoarea aceasta de la Roma la Efeseni (Efeseni 6:21, 22).

L-am trimis. Sau „îl trimit” (compară cu 2 Corinteni 8:17). Se pare că Tihic i-a dus epistola aceasta lui Timotei și a scos în evidență urgența cererilor lui Pavel. Cât de grijulii erau acești bărbați mai tineri față de iubitul lor „părinte” în credință! Aici Pavel îl însărcina pe Tihic cu răspunderea pentru districtul din Efes, pentru ca acest câmp important să fie bine supravegheat în cursul absenței lui Timotei și a lui Marcu.

2 Timotei 4:13

13. Mantaua. Aceasta era o haină grea, necesară numai pe timp de iarnă. În închisoarea umedă și rece Pavel avea nevoie de un astfel de veșmânt. Pavel nu cerea obiecte de lux.

Cărțile. Gr. biblia, de unde cuvântul „Biblie”, dar aici însemnând suluri de papir (vezi Vol. V, p. 113). Poate că Pavel avea nevoie de un dosar cu întreaga sa corespondență, așa ca să se poată apăra împotriva acuzațiilor îndrăznețe care i s-au adus la tribunalul din Roma.

De piele. [„Pergamentele”, KJV]. De asemenea este vorba de suluri, făcute din piei de animale. Poate că Pavel dorea să-i fie aduse copia Septuagintei și copiile timpurii ale cuvintelor lui Hristos, care erau atunci în circulație (vezi Vol. V, p. 124). Chiar și în împrejurări protivnice ca acestea, Pavel își continua cercetările cu privire la adevărurile lui Dumnezeu.

2 Timotei 4:14

14. Alexandru. Un nume foarte obișnuit, și de aceea persoana amintită aici s-ar putea să nu fie acel Alexandru din Asia Mică, exclus cu câțiva ani înainte. Se poate ca persona menționată în versetul acesta să

fi fost un cetățean al Romei care adusese acuzații false împotriva lui Pavel, înaintea tribunalului roman, grăbind astfel a doua detenție a apostolului (vezi v. 15).

Căldărarul. [„Arămarul”, KJV]. Un titlu general pentru orice lucrător metalurgist

Răsplăți. Gr. apodidomi, „a răsplăți”, „a plăti înapoi”. Compară cu v. 8.

2 Timotei 4:15

15. Păzește-te. Gr. phulasso, „a păzi”, „a proteja”. Când avea să vină la Roma (v. 9), Timotei trebuia să fie atent la uneltirile lui Alexandru și ale celor de felul său. Poate că Alexandru se băgase pe sub pielea lui Pavel dar cu ocazia judecății l-a trădat.

Cu totul împotriva. [„S-a împotrivit mult”, KJV]. Apărându-și viața, fără îndoială că Pavel prezentase Evanghelia ascultătorilor săi păgâni. Evident că încercarea lui Alexandru de a-i combate cuvintele a avut un efectul puternic în luarea unei decizii nefavorabile pentru apostol. Alexandru a câștigat un folos temporar, dar și-a pierdut moștenirea veșnică.

2 Timotei 4:16

16. Răspuns. Gr. apologia, „apărare”. Probabil este vorba de prima lui audiere în decursul celei de-a doua judecăți. Nu există nici o dovadă că situația descrisă aici a avut loc la prima judecată, cu câțiva ani mai înainte. S-ar putea ca, împreună cu obișnuita acuzare de răscoală, Pavel să fi fost acuzat și de instigare la incendierea Romei.

Nimeni. Adică nimeni cu influență, care să mijlocească. Luca, Tit, Crescens sau Tihic n-ar fi fost de nici un ajutor în privința aceasta. Se pare că erau câțiva oameni mari și cu influență care ar fi putut spune un cuvânt în favoarea lui Pavel, dar nu au făcut-o. Poate că severa persecuție a lui Nero ar fi făcut extrem de riscantă chiar și numai recunoașterea prieteniei cu Pavel.

Toți. Adică cei cu influență, în afară de tovarășii apropiați ai lui Pavel.

Părăsit. Prietenia cu un om deținut pentru crimele de care era acuzat Pavel, era extrem de riscantă.

Socoteală. [„Sarcină”, KJV]. Sau „cont”, „raport”. Compară cu îndurarea lui Hristos față de pârâșii Săi (Luca 23:24) și aceea a lui Ștefan (Faptele Apostolilor 7:60).

2 Timotei 4:17

17. Însă. [„Cu toate acestea”, KJV]. Sau „ci”.

Domnul a stat. Compară cu Faptele Apostolilor 27:23. Ca și Hristos (Ioan 16:32), Pavel știa că în ceasul de criză, când credința trebuie apărată împotriva opoziției copleșitoare, nu va rămâne singur. Dumnezeu n-a încetat niciodată să fie pentru Pavel „adăpostul și sprijinul ... un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi” (Psalmi 46:1). Deși Pavel nu a avut parte de sprijinul prietenilor cu influență (2 Timotei 4:16), curajul lui a rămas tare datorită Cuiva mai mare decât toți, care a rămas alături de el.

Întărit. Literal, „împuternicit” (vezi 1 Timotei 1:12).

Propovăduirea. Gr. kerugma, „vestirea printr-un mesager”, aici, solia creștină proclamată de Pavel, părintele predicatorilor. Se pare că lui Pavel a putut să predice Evanghelia la judecată, ca și înaintea lui Felix (Faptele Apostolilor 24:10–25) și a lui Agripa (Faptele Apostolilor 26:1–32).

Toate Neamurile. Sau „toate națiunile”. Compară cu Faptele Apostolilor 9:15; Filipeni 1:12, 13. Apostolul se gândea mai mult la prilejul pe care i-l dădea judecata, să predice Evanghelia, decât la propria soartă (vezi Faptele Apostolilor 25:11). Mărturia curajoasă dată de Pavel înaintea romanilor, cu prilejul acestei ultime judecăți, a împins atacul creștinismului până la porțile cetățuii păgânismului, trecând prin acestea. Apărarea lui Pavel înaintea lui Nero n-a fost doar o discuție aprinsă, ea a fost ocazia cea mare a veteranului care a „luptat lupta cea bună” (2 Timotei 4:7).

Din gura leului. Din context reiese aproape sigur faptul că Pavel nu se referă nici la prima lui detenție și eliberare, cu câțiva ani mai înainte (compară cu v. 16), și nici la detenția și judecata lui actuală (compară cu v. 6). Comentatorii în general consideră că apostolul citează aici din Psalmi 22:21 și că aceste cuvinte ale lui trebuie înțelese figurat, reprezentând pur și simplu o mare primejdie. Unii sugerează că el se referă la mânia lui Satana, care nu fusese în stare să aducă la tăcere mărturia sa neînfricată pentru adevăr.

2 Timotei 4:18

18. Mă va izbăvi. Poate că face referire la rugăciunea domnească: „și ne izbăvește de cel rău” (Matei 6:13), fiind în felul acesta o declarație cu privire la încrederea fermă a lui Pavel în Dumnezeu, care nu lipsește în ceasul crizei omului. Pavel nu cunoaște frica, tovărășia cu Dumnezeu „izgonește frica” (1 Ioan 4:18). Compară cu Psalmi 23:4; 27:1–3.

Orice lucru rău. Adică fiecare intenție nelegiuită pe care Satana și vrăjmașii săi o pot uneli împotriva sa și a înaintării adevărului lui Dumnezeu.

Mântui. Gr. sozo, „a salva”. Deși viața lui de pe acest pământ nu avea să mai fie cruțată, Pavel știa că viitorul său veșnic e sigur. În timp ce își pleca capul înaintea sabiei călăului, certitudinea făgăduințelor divine a făcut ca din inima lui să izbucnească o cântare.

Slava. „Alergarea” (v. 7) pe care Dumnezeu o pusese înaintea lui Pavel l-a purtat de la o încercare la alta. El s-a bucurat foarte puțin beneficiile normale ale vieții și a fost uneori greșit înțeles de frații din biserică și chiar de către alți apostoli. Ocară și umilința din partea celor din afară constituiau mare parte din răsplata pe care o primea Pavel, pe acest pământ, pentru predicarea Evangheliei.

2 Timotei 4:19

19. Spune sănătate. Sau „salută”.

Priscilei. Vezi Faptele Apostolilor 18:2.

Aquila. Vezi Faptele Apostolilor 18:2. Deși această familie stătuse o perioadă în Roma (vezi Romani 16:3), ei s-au întors la Efes, unde lucraseră și mai înainte (vezi Faptele Apostolilor 18:18–26).

Onisifor. Vezi cap. 1:16–18.

2 Timotei 4:20

20. Erast. Vezi Faptele Apostolilor 19:22. Menționarea lui aici poate indica faptul că Pavel, în drum spre Roma, se duse la Corint, trecând prin Troa (vezi 2 Timotei 4:13).

Trofim. Un cetățean din Efes (vezi Faptele Apostolilor 20:1–5; 21:29), care fusese cu Pavel în călătoria sa din Macedonia via Troa la Milet și de la Milet la Ierusalim (vezi Faptele Apostolilor 20:1–16; 21:1–29).

2 Timotei 4:21

21. Caută de [„Străduiește-te”, KJV]. Vezi v. 9.

Înainte de iarnă. Viscolul ar fi împiedicat călătoria și în felul acesta ar fi amânat sosirea lui Timotei. Vezi v. 9.

Îți trimit sănătate. [„Te salută”, KJV]. Nu se cunoaște nimic altceva cu privire la Eubul, Pudens și Claudia.

Linus. Conform tradiției, el este primul episcop al Romei.

2 Timotei 4:22

22. Domnul Isus Hristos. Pot fi citate dovezi textuale importante pentru omiterea acestor cuvinte.

Voi. Vezi 1 Timotei 6:21. Forma de plural a pronumelui „voi” arată că aceste cuvinte se aplică la

întreaga biserică.

Amin. Pot fi citate dovezi textuale (cf. p.10) pentru omiterea acestui cuvânt.

Fragmentul care urmează după v. 22 (în KJV) nu apare în nici un manuscris vechi și este evident că nu fusese atașat la documentul original. Totuși câteva manuscrise mai vechi au păstrat din el cuvintele „scrisă din Laodicea” sau „scrisă din Roma”.

Vezi imaginea „Catacombele sf. Sebastian”

Vezi imaginea cu închisoarea memertină

Vezi imaginea cu monede romane

Vezi imaginea cu monede

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

1, 2 AA 503; Ev 199; GW 30, 147; 1T 470; 8T 18

1–3FE 408

1–5GW 16

2 AA 506, 507; COL 40, 248; DA 805; Ev 210, 214, 217, 291, 330, 647; GW 61, 186, 305, 314; ML 50; MM 100; PK 142; TM 318, 332, 497; 1T 213, 473; 2T 706; 3T 229, 359, 360; 4T 515; 5T 237; 6T 46, 122; 9T 63, 141

2–58T 295

3 Ev 410; GC 594; 4T 376

3, 4 AA 504

3–5Ev 625; GW 311

4 TM 365

5 AA 506; CT 508; Ev 158, 337; 1T 443, 446, 470, 474; 6T 412

6–8AA 513; DA 549; ML 326; SL 96; SR 319

7 Ed 68

7, 8 MH 453

8 GC 351; ML 347

9, 10 4T 353

10 AA 455

10–12AA 490

11 AA 170

12 AA 508

14 AA 294

16, 17 AA 493; DA 354; ML 65